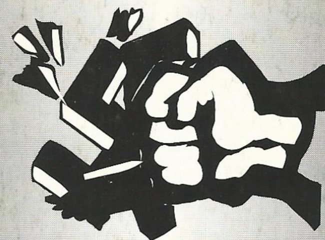
Antifascistisk AKSJON

Mot Alle Former for Rasisme & Fascisme

Årgang 3 • Nummer 13 • Vår 1997 • 10 kroner

✓ Osvaldgruppa - krigens glemte helter ✓ Fedrelandspartiet - mer nazistisk enn noensinne ✓ Militant antifascisme -finnes det en fremtid?

✓ Movimiento Revolucinario Tupac Amaru

AntiFascistisk Aksjon

NUMMER 13 ★ 1997
ISSN: 0806-8607

Dette bladet utgis 6 ganger i året av et redaksjonskollektiv innafor Anti-Fascistisk Aksjon og Blitz.

AntiFascistisk Aksjon
Postboks 6689, St. Olavs plass
0129 Oslo
Tel: 920 33 659
Fax: 22 11 23 49
E-post: antifa@riksnett.no
AFAs WEB-magasin på Internett: privat.riksnett.no/~antifa
Postgiro: 0826 0738586

Ønsker du å bidra med leser- eller debattinnelgg, artikler etc, skriv til oss. Eller hvis du bor i Oslo, stikk innom Blitz, da du alltid kan treffe noen fra AFA der. Vi er interessert i alle slags opplysninger om nazistene, det være seg avisutklipp, bilder, navn eller annet stoff. Har du noe for hånden setter vi pris på at du sender det til oss. Ønsker du å annonsere i bladet så er det gratis, men forbeholdt folk og grupper som vi samarbeider med eller har noe til felles med.

Artiklene står for forfatteren(e)s egen regning og trenger ikke alltid samsvare med AFAs syn.

Forsidebildet: Morgendagens antifascister. Bilde fra andre demonstrasjonen mot nazihuset på Alnabru 1. mars.

Fortsatt kamp mot nazi-etablering i Oslo!

Uansett utleier Bjørn Edwardsens vilje og evne til å kaste ut naziene fra rottereiret deres på Alnabru, må vi også se framover. De to periodene med sterkest rekruttering blant naziene i Oslo har vært de gangene de har hatt tilgang på lokaler. Først da Radio Nite Rocket var en festbule i hakekorsets tegn, deretter i den korte perioden de hadde huset på Sandaker.

Dette viser hvor viktig egne lokaler er for naziene. Både de såkalte taktikerne i bevegelsen deres - Michael Knudsen og Erik Gjems-Onstad står bak i form av finansielle og ideologiske bidragsytere - og de litt mer åpenlyse naziterroristene med dobbeltdrapsdømte Johnny Olsen i spissen har mye å tjene på en økning av tilhengere.Bak huset på Alnabru står et grumsete sammensurium av vesner som kaller seg innvandringsmotstandere, nasjonalister og nynazister. Dette viser nok en gang - tydelig! - at "moderate" grupper som forsøker å vinne gjennom parlamentarisk i alt fra Hvit Valgallianse til Fremskrittspartiet og de uniformerte "gærningene" går hånd i hånd. FrP må nok ekskludere noen denne gangen også.

Rasistene har mye å tjene på en vekst i det samlede ytterste høyre. Vi har alt å vinne på å få svineriet ut fra Alnabru, og ikke la dem etablere seg noe annet sted i Oslo heller.

Prioritér kampen mot sexisme

Den antifascistiske kampen består av mye mer enn kampen mot nazismen. Det er en kamp mot undertrykkelse, og for frihet, uavhengig av alder, kjønn og hudfarge.

Realiteten er allikevel at kampen mot nazismen er den som "prioriteres". Det er selvsagt viktig å slå tilbake nazistene, og det står absolutt ikke i motsetning til jentekampen, men vi må ikke glemme de andre områdene heller.

Det kan være vanskelig å bekjempe sexisme og kvinneundertrykkelse. Sexismen er ikke så synlig, og det er ikke så lett å få med seg "etablerte" organisasjoner i kampen mot den. Sexismen har blitt en del av det samfunnet vi lever i, og da er det ikke så rart at organisasjoner og folk som tror på samfunnets systemer ikke stiller seg på barikadene i kampen. Derfor blir det desto viktigere at antifascister setter saken på dagsorden.

Kvinnediskrimineringa fortsetter

Norge fremstiller seg som et land hvor sexismen ble så godt som utryddet på 70-tallet. Realiteten er en helt annen. Det hjelper ikke å ha kvinnelige statsministere og bedriftsledere når systemene de jobber i, og tror på, i seg selv er undertrykkende.

Jenter læres opp til å være stille og snille. Dette er bevist gjennom mange undersøkelser fra skoler og barnehager, mens gutter gjerne skal være litt "viltre" av seg og tiltrekke seg all oppmerksomheten. Skjønnhetsidealet unge jenter får tredd nedover hodet er det nesten umulig å oppfylle uten kirurgiske inngrep. På universiteter og høyskoler blir jenter "straffa", hvis de får barn i studietida, ved at stipend blir omgjort til lån, mens ingen gidder å spørre etter faren. Mødre som gjerne vil ut å jobbe må først skaffe barnehageplass, og det er hverken enkelt eller billig. Det er selvsagt også fedre som har dette problemet, men i dagens samfunn tas det som en selvfølge at mødre har hovedansvar for ungene. Typiske kvinneyrker, selv de som krever høy utdannelse, er underbetalte. The list goes on and on.

Litt mere ekstreme eksempler på samfunnets syn på kvinner er bruken av kroppene deres som salgsvare. Reklamen er et utmerket eksempel på dette. Kvinnekropp skal selge alt fra klær til maling og biler.

Oppi alt dette er det lett å miste motet. Hvordan skal vi begynne å jobbe mer aktivt, og i hvilken ende? Det er lettest å sette fingeren på de mest ekstreme tingene. Demoer mot Seierskirka og deres fascistiske abortsyn, mot NM i stripping og nedriving av Hennes & Mauritz-plakater har vært vellykka aksjoner.

Sett i gang!

Vi må jobbe for å få satt kvinnekampen på dagsorden, tvinge folk til å åpne øya og til å ta et standpunkt. Dette krever god organisering, og ikke minst masse jobbing. Jobbing med enkeltsaker kan også brukes til å få satt søkelyset på mer enn selve den konkrete saken. Men oppi alt dette må vi ikke glemme at det er selve samfunnsordninga vi jobber mot. Så gutter og jenter, sett i gang!!!!!!!!!

Sandinistas

Antifascisme i Spania

Franco har vore daud i tjue år og kameratar frå den Internasjonale Brigaden har fått æresstatsborgarskap. Durrutti blir hylla av anarkosyndikalistar i Barcelona og Ken Loach hyllar Orwells versjon av den spanske revolusjonen. Den spanske staten har nå blitt eit ordentleg vestleg demokrati av EU-snitt. Og kva så.

Madrid er ein by som strekk seg ut i alle retningar, og er bortimot umogleg for ein turist frå Sverige å få tak på. Madrid er rett og slett stor, veldig stor. Og i denne byen finn ein det meste, mellom anna gjenlevningar av den historiske revolusjonære antifascismen og dødsfiendane deira - opprettholdarane av den francoistiske tradisjonen; fascistane, politiet, militæret og kjerka. Og kampen fortsett…

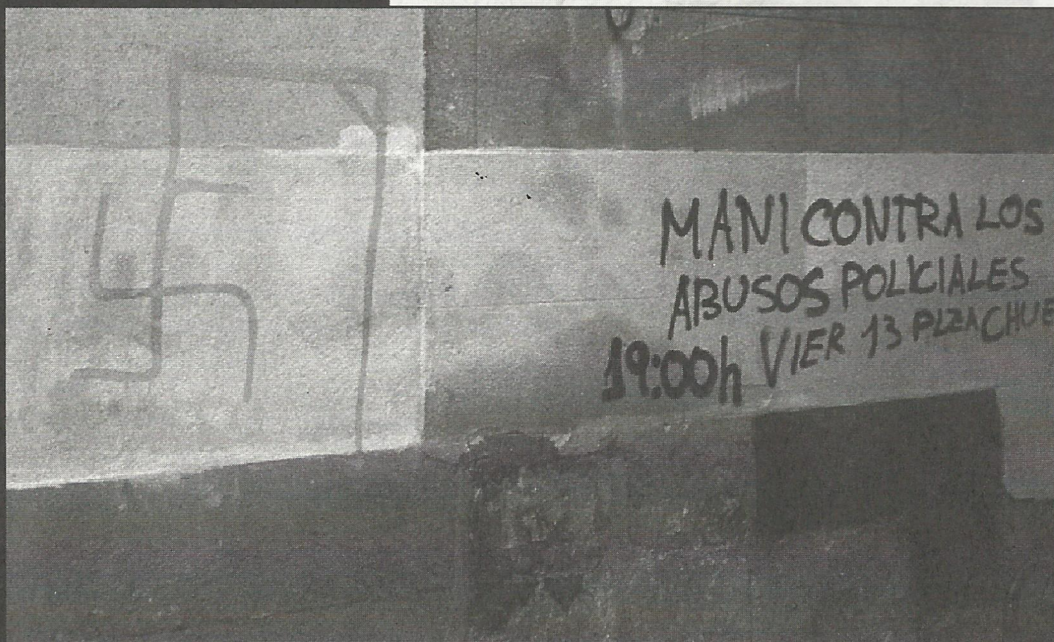
5000 demonstrerer

Medan eg besøkte byen, fekk eg høve til (takk Arantxa!) å treffa tre kameratar i gruppa CAAF - Colectivo Autónoma Antifascista-Madrid. Dei er tre sympatiske fyrar i slutten av tjueåra med lang fartstid som aktivistar. Berre ein av dei kan engelsk, og diskusjonen går gjennom han. Me begynner med at eg fortel litt om kordan den antifascistiske kampen ser ut i Sverige i dag; med hovudvekt på Stockholm. CAAFarane nikkar forståande og spør iblant litt meir inngåande når det gjeld, til dømes, musikkrørsla som pregar verksemda til dei svenske nazistane.

CAAFarane startar med å fortella om seg sjølve. Dei driv mest med research og kartlegging av dei fascistiske grupperingane i Madrid-området. Dei drar ut på skular og held foredrag og viser videoar om nazistiske grupper i Europa og Spania, samt bilde frå den antifascistiske kampen. Vidare arrangerer dei store demonstrasjonar. Den siste demonstrasjonen var den 20. november 1996, Francos dødsdag, då 5000 utanomparlamentariske militante folk gjekk i tog gjennom Madrids gater! Det er viktig å understreka at CAAF ikkje jobbar saman med parlamentariske grupper, som for eksempel det spanske kommunistpartiet og fagforeninga CCOO som er nært knytta til partiet. Dei CAAFarane eg prata med, var alle politisk aktive i ei uavhengig anarkosyndikalistisk gruppe med base i Madrid som heiter Solidaridad Obrero (Arbeidarsolidaritet); men CAAF er ei samling av autonome, anarkistar, syndikalistar, kommunistar & andre utanomparlamentariske folk på venstresida. Vidare er CAAF med i Coordinadora de Colectivos Lucha Autonoma, som er eit slags koordineringsforum for dei som jobbar utanomparlamentarisk i Madrid.

CAAF er ei samling av autonome, anarkistar, syndikalistar, kommunistar & andre utanomparlamentariske folk på venstresida.

Sjølv om koordineringa i Madrid fungerer bra, fungerer det dårleg på det landsomfattande planet. Eit forsøk på å oppretta ei landsomfattande antifascistisk koordinering for nokre år sidan, har i prinsippet falt saman. Dei kontaktane som finst mellom byane i dag, er nesten utelukkande personlege. På dette nivået har CAAF god kontakt med antifacistar i Barcelona og Zaragoza. Dei samarbeider oftast i forhold til høgtidene til den spanske fascismen. Det kan vera den 12. oktober, som er dagen då Christopher Columbus oppdaga Amerika, eller den 20. november. Før var det òg ei stor fascistisk mobilisering på årsdagen for angrepet på Guernica, men denne dagen har mista betydinga si, først og fremst på grunn av antifascistisk framgang. I år var berre 30 eldre fascistar til stades.

Antifascistisk grafitti i Madrid. I teksten står det "Manifestasjon mot politibrutalitet, fredag den 13. kl. 19."

Same fascistane nå som då

CAAF har ikkje ein altfor lett jobb når det gjeld antifascisme. Det er viktig å huska på at fascistane ikkje har forsvunne fordi om Franco er daud og sosialdemokratane hadde makta i 15 år. Organisasjonane til politiet og militæret har ikkje blitt rørte ved etter at Franco døydde, og det er i prinsippet dei same gubbane (eller avkommet deira) som sit med makta i desse organisasjonane. Det klassiske fascistpartiet finst fortsatt, og nye variantar har krope fram i tillegg. Kontaktane mellom desse gruppene flettar seg saman i eit svært så komplisert og sterkt nettverk.

Med ein så etablert maktbase skrantar det ikkje med økonomiske middel blant dei uttalt nazistiske gruppene. På universitetet finn ein "kulturelle" grupper av ideologiske nazistar som kanaliserer store summar til nazigrupper på gateplan. Ei viktig gruppe av dette slaget er BBAA, Bases Autónoma; dei såkalte "autonome fascistane." Dette betyr at BBAA er utan partitilhøyring og arbeider med fascistiske metodar for å oppnå eit fascistisk mål. BBAA blei danna i 1994 av folk med kamperfaring frå dei fascistiske einhetene av europeiske frivillige i Kroatia. Leiaren deira er ein svenske som kaller seg for Erik Nordlich. Det er både kartlagt og fastslått at Nordlich har forbindelsar med den sør-afrikanske nazirørsla AWB, samt økonomisk støtte frå det tyske NSDAP. BBAA er ei ekstremt voldeleg gruppe som er påtakeleg nærverande på gata. Rabbelet deira er synleg over heile sentrum av Madrid.

Eit tidlegare okkupert hus som politiet har murt igjen; "det fortrylla huset".

Ballen er rund, hovudet barbert

Aktivister i BBAA blir for det meste verva blant Real Madrid sine fotballhooligans. Dei kveldane det har vore match, går antifascistar utrygt i gatene. Alle dei tre kameratane eg prata med, hadde blitt angrepne av nazistar minst ein gong. Fotballkampar i Spania har same funksjon som kvit-makt konsertar har i Norden. Nazistar frå ulike byar reiser og treff kvarandre under dekke av fotball, og dei kjempesvære samankomstane oser av nazistiske slagord og har ofte ei "Nürnbergkjensle" ved seg. Som eit ledd i å hindra denne utviklinga, blei det danna antifascistiske fotballgrupper for om lag to år sidan.

Fotballkampar i Spania har same funksjon som kvit-makt konsertar har i Norden

Dei siste åra har fotball vore det viktigaste for spanske nazistar, men det betyr ikkje at kvit-makt musikken ikkje har dukka opp. Spanske kvit-makt band har spelt mellom anna i Belgia og det fantest ein stor propagandasentral for nazistisk musikk i Barcelona fram til 1994. Store delar av leiarskiktet for denne rørsla har seinare gått inn i det etablerte høgrepartiet PP. Og dei tok avisene og bankkontoane sine med seg.

Framgang med våpen i hand

Den farlege situasjonen blir ikkje betre av at fascistane har tre butikkar i Madrid som sel skytevåpen, i tillegg til den vanlege propagandaen. Det er til og med ein butikk i ein forstad som har spesialisert seg på utstyr til leigesoldatar. CAAF avslørte ein gong at butikkane sel våpen utan å ta hensyn til gjeldande lisenslover. Media fekk tak i opplysningane, og CAAF sine videobevis blei viste på TV. Men dei nære forbindelsane mellom fascistane og politiet satte ein stoppar for at det blei reelt gripe inn. Våpensalet pågår fortsatt. CAAFarane smilte då eg fortalte om kampanjane mot nazibutikkane Last Resort og Asgård i Stockholm, men situasjonen i Madrid er blitt svært vanskeleg på grunn av utbreiinga av våpen blant nazistane. At sånne som Johnny Olsen går rundt med pistol i Oslo er kvardagsmat i Madrid.

Ei ny gruppe på den fascistiske fronten i Spania er AUN, la Alianza por la Unidad Nazional (Alliansen for ein foreint nasjon). Dei forsøker å samla alle høgreekstremistiske krefter i ein fascistisk politisk einhet. Dei har ein ekstremt voldeleg leiar, og gruppa har rukke å komma i konflikt med blant andre ETA. AUN er den første fascistiske gruppa som har klart å etablera seg i Baskerland, og for dette framskrittet måtte den forrige leiaren deira betala med sitt liv. ETA henretta han!

Trass i at dei iblant står overfor ein overmektig motstandar, har antifascistar i Spania, og CAAF i Madrid, ei positiv kampglede som inspirerer. Dei har ein historisk tradisjon og ein kulturell basis rundt seg, som dei støttar seg på i den daglege kampen. Etter møtet tok me ein øl på ein av dei om lag 25 barane som "tilhøyrer" rørsla, og der kunne me le av at me blei filma av fascistar på vegen ut frå CAAF sitt lokale. Kva så. Kampen fortsett…

Artikkelen er sendt til Antifascistisk Aksjon av en svensk kamerat.

Kontakt CAAf på adresse:
CAAF, Apdo. 35014
E-28080 Madrid, SPANIA

Tupac Amaru
og fengselsforholdene i Peru

Tirsdag 17. desember okkuperte Tupac Amaru den japanske ambassadørboligen i Peru. Forkledd som kelnere steg ca. 20 geriljasoldater inn på den japanske ambassadørens elegante cocktailparty og tok de svært så prominente gjestene som gisler.

Målene med aksjonen var blant annet å få verdens oppmerksomhet rettet mot bruddene på menneskerettighetene i Peru, samt å få frigitt nesten 400 politiske fanger fra MRTA (Movimiento Revolucionario Tupac Amaru). I likhet med Zapatistene, så retter Tupac Amaru også søkelyset mot den ny-liberalistiske politikken regimet i Peru fører. Resultatet er at en hel verden nå snakker om Perus statsterrorisme, tortur, fengselsforhold og forsvinningen av politiske aktivister.

Okkupasjon av statlige bygninger er ikke noe nytt i Latin-Amerika. I 1978 tok væpna gerilja (Sandinistene) i Nicaragua kontroll over parlamentet og holdt 200 gisler. De krevde løslatelse av alle fengslede geriljasoldater og 10 millioner $. Etter to dager inngikk man kompromiss på løslatelse av 60 geriljasoldater og 500.000 $.

Fujimori

Alberto Fujimori ble valgt til Peru´s president i 1990 etter en svært så populistisk valgkamp og

med løfter om store investeringer fra Japan dersom han vant. For å få støtte fra Japan måtte han følge betingelsene fra IMF, det Internasjonale Pengefondet, og dermed ble en voldsom nedskjæringspolitikk satt i gang. Fujimori hadde bare 15% av stemmene i Nasjonalforsamlingen og foretok i 1992 et såkalt selvkupp for å få full kontroll. Kuppet skjedde i samarbeid med militæret, som ønsket frie hender i kampen mot geriljabevegelsene.Han oppløste Nasjonalforsamlingen og satte rettsvesenet under direkte kontroll av presidenten.

De rike blir rikere...

Etter at Fujimori tok over styringen av Peru sank inflasjonen fra 700% til rundt 12% og det kom investeringer fra både Europa og Japan. Dette var mye av grunnen til at Fujimori ble gjenvalgt i 1995. Men det viste seg fort at en bedre økonomi bare ble bedre for noen få.ver halvparten av Perus befolkning,13 millioner, lever i dag under fattigdomsgrensen.

Det er langt fra tilfeldig at det var Japans ambassade Tupac Amaru valgte å innta. Japan er blant de største investorene i Peru og spiller en svært viktig økonomisk rolle. De har alltid støttet president Fujimori helhjertet i hans undertrykkende og nyliberale politikk. Japan har nå "gitt" mer enn 756 millioner $ til Peru i utviklingshjelp og lån de siste fem årene. Men Japans bistand er kun til gavn for spesifikke grupper i Peru og ikke til fattige peruanere. Japan krevde også de samme betingelsene som Det Internasjonale Pengefondet (IMF), det vil si enorme nedskjæringer på de offentlige utgifter.Det har derfor vært foretatt en omfattende privatisering og antallet offentlig ansatte er halvert. Arbeidsledigheten er på 85%. Det har ikke vært lønnsstigning siden 1992. Over 5000 selskaper er gått konkurs som følge av frihandelsavtaler, og inntoget til de multinasjonale selskapene.

Det er dette Tupac Amaru mener med nyliberalistisk politikk. En politikk som er til gavn for noen få, og som tar livet av resten. Resultatet av denne politikken har gjort at Fujimori´s popularitet nå er sterkt dalende. Den har falt fra over 70% til 48% på under ett år.

Heksejakt

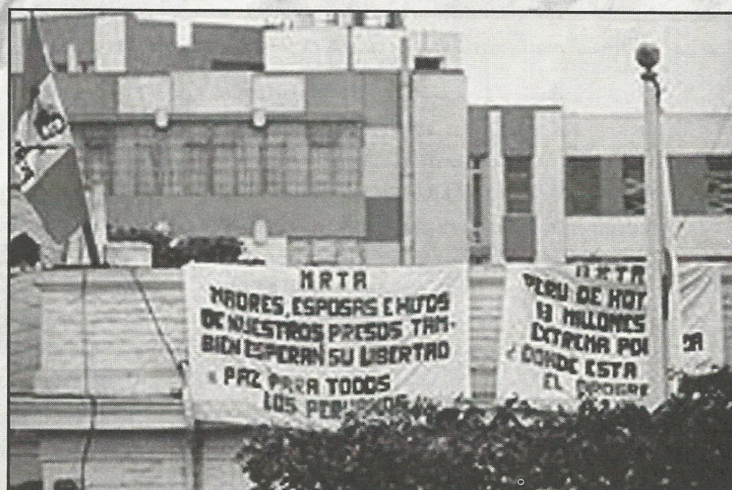
Etter kuppet ble det satt igang en vill jakt, ikke bare på de to geriljagruppene Tupac Amaru og Sendero Luminoso (den lysende sti), men også på hele venstresida; fagbevegelse, masseorganisasjoner og pressen. Den minste antydning til sympati med geriljaen, den revolusjonære kampen, eller kritikk mot regimet ble ansatt som "terrorisme". Nye anti-terror-lover ble vedtatt, der alt ble lagt til rette for å knekke opposisjonen. Klappjakten førte til at ledelsen i både Sendero Luminoso og Tupac Amaru ble arrestert. Fujimori har flere ganger siden gått ut og proklamert at begge geriljabevegelsene, både Lysende Sti og Tupac Amaru var knust. Men de har alltid dukket opp igjen til stor irritasjon for borgerskapet og maktapparatet.

Tupac Amaru

Den originale Tupac Amaru var en Inca-leder som på 1500-tallet holdt ut mot den spanske erobringen etter at mesteparten av landet ellers var tatt. Hans navn ble igjen brukt 200 år senere av en indianer ved navn Jose Gabriel Condorcanqui, som ledet et mislykket opprør mot spansk herredømme i 1780. Geriljabevegelsen tok navnet fordi det symboliserer det peruanske folkets kamp mot undertrykkerne. Movimiento Revolucionario Tupac Amaru (MRTA) ble offisielt dannet i 1984 som en allianse av flere politiske grupper som mente at veien for politisk dialog var blokkert. Den eneste mulighet til å oppnå radikale forandringer i det peruanske samfunnet var gjennom bruk av revolusjonær vold. Derfor trengtes det en sterk politisk/militær organisasjon som kunne føre væpnet kamp mot undertrykkerne. Tupac Amaru regner seg som en udogmatisk marxistisk organisasjon. De første aksjonene var i byene, som en ren bygerilja, men de revolusjonære styrkene ble gradvis bygd opp med tanke på en folkehær ut fra landsbygda. I 1987 tok de for første gang kontroll over en stor by, Juanji, med 25.000 innbyggere.Tupac Amaru prioriterer høyt å delta i og samarbeide med sosiale og politiske organisasjoner. De ønsker en sosialisme utifra forholdene i Peru, og setter den peruanske virkelighet foran noen pre-definert ideologi. De vil ha et deltagende demokrati hvor kvinner og menn blir involvert på arbeidsplassene, i nabolaget og i organisasjonene, og selv bestemmer sin fremtid. De vil erstatte det såkalte representative demokratiet med folkemakt. I dag er det amerikanske, japanske og internasjonale selskaper som eier mesterparten av verdiene i form av olje og mineraler. Tupac Amaru mener disse verdiene tilhører hele det peruanske folket.

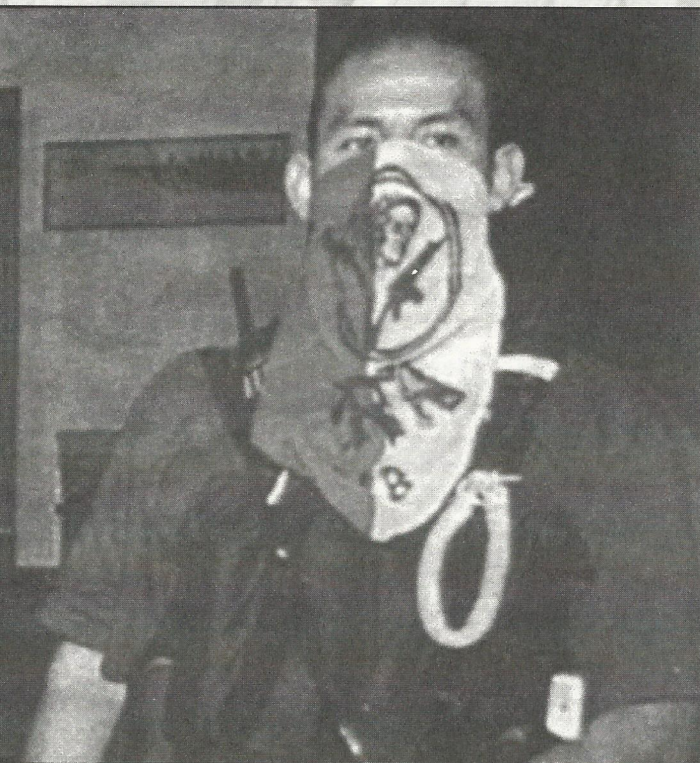
Robin Hood- aksjoner

Mange av Tupac Amarus aksjoner har rettet seg mot banker og firmaer som bygger på utenlandsk kapital. USA har gjennom årene vært den største investoren og snylteren i Peru, men har fått sterk konkurranse av Japan. Den amerikanske ambassaden og amerikanske banker er blitt angrepet flere ganger, og Kentucky Friedrestauranter er blitt brent ned. Men MRTA er også kjent for Robin Hood-aksjoner hvor de har konfiskert lastebiler med mat og hentet mat fra store supermarkeder, som de så har delt ut i fattige strøk. Militære installasjoner har selvfølgelig også vært viktige mål.

Bannere på utsiden av ambassaden i Lima er eneste muligheten MRTA har til å kommunisere med omverdnen.

I 1985 da sosialdemokraten Alan García vant valget startet Tupac Amaru en ensidig våpenhvile. Valgkampen hadde vært anti-

Tupac Amaru-medlem i den okkuperte japanskeambassaden i Lima.

imperialistisk og MRTA håpet på positive forandringer for det peruanske folket. Men det skulle snart vise seg at Alan García fortsatte undertrykkingen og den økonomiske politikken til sine forgjengere. Etter et år gjenopptok Tupac Amaru den væpna kampen.

Århundrets rømning

I 1989 ble generalsekretæren i Tupac Amaru, Victor Polay Campos arrestert. Året etter rømte 49 medlemmer av MRTA fra fengslet Canto Grande nær Lima, et av landets sikreste fengseler. Det ble gravd en 330 meter lang tunnel fra utsiden. En så lang tunnel krevde lys, vann, ventilasjon og koordinering av kameratenes flukt. Fangene var fordelt på tre forskjellige blokker inne i fengslet. Det måtte en svært presis planlegging og koordinasjon til for å få til en vellykket rømming. Peru er et gruveland og gruvearbeidernes erfaring kom til god nytte under gravingen av den enormt lange tunnelen. De måtte også komme opp på nøyaktig det rette punktet inne i fengslet. Alle kameratene ble reddet ut i denne utrolige rømmingsaksjonen, deriblant Victor Polay.

Kampen fortsetter

I 1991 inntar de fem byer på samme dag i San Martin området. I 1992 blir MRTAs leder Victor Polay Campos igjen arrestert. Mediene beskriver igjen Tupac Amaru som knust og utryddet fra jordens overflate. MRTA svarer med å innta byen Jaén i Cajamarcaområdet. De angriper også kasernen til anti-terrorkorpset i Villa Rica, og etter en times kamp har de nedkjempet 100 topptrente soldater.

Etter at Fujimori for alvor startet klappjakten på geriljabevegelsene med innføringen av nye anti-terror-lover ble MRTA presset til å holde en lavere profil. Etteretningsvesenet innfiltrerer masseorganisasjoner og pressens ytringsfrihet blir begrenset.Tupac Amaru må legge om taktikken for å overleve, mens de gjør det, skyter de ned to av hærens helikoptere.

I 1996 kjemper 26 geriljasoldater fra MRTA 600 regjeringsoldater i La Molina-kvarteret i Lima. Etter elleve timers kamp må de overgi seg. Etter dette nederlaget prioriterer de å jobbe med masseorganisasjoner og annen politisk organisering.

Terror-organisasjon?

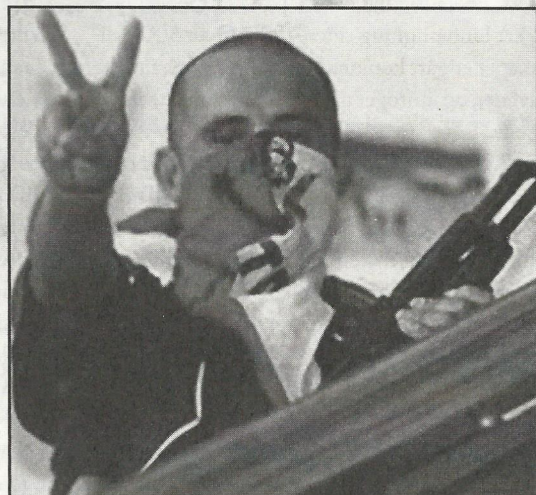
Det er spesielt to episoder regjeringen trekker frem når de vil vise sitt skremmebilde av Tupac Amaru; henrettelsen av Alejandro Calderón Ezpinoza, en indiansk leder som arbeidet sammen med militæret og førte til at en geriljaleder ble drept, og drapet på tidligere general og forsvarsminister Enrique López Albujar. Albujar var ansvarlig for en massakre på 42 geriljasoldater fra Tupac Amaru i 1989.

Tupac Amaru har tatt selvkritikk på begge episodene fordi de prinsipielt ikke henretter sine fiender. De kan i særtilfeller likvidere tystere som kan eller har forårsaket at menneskeliv går tapt. Henrettelsen av Calderón var en stor feiltagelse som gjorde at noen av Ahshaninka-indianerne sluttet seg til hærens strategiske plan for terroristbekjempelse. Den ansvarlige for henrettelsen ble ekskludert fra Tupac Amaru og de trakk seg ut av området.Dette var et område indianere hadde bedt dem om å komme til for å beskytte dem mot Lysende Stis tvangsrekruttering. Da Tupac Amaru trakk seg ut av området rykket Lysende Sti inn igjen, og er der fortsatt.

Lysende Sti

Dette er den andre store geriljagruppen i Peru. De er en del av Peru´s kommunistparti. Tupac Amaru og Lysende Sti har svært forskjellig ideologi, og samarbeider overhodet ikke. I 1980 begynte Sendero den væpna kampen mens andre organisasjoner mente at dette ikke var mulig. De har hatt stor oppslutning, spesielt på landsbygda og var i ferd med å få fotfeste også i Lima-slummen da Fujimori satte i gang klappjakten. De har alltid vært større i antall medlemmer enn Tupac Amaru.

I de 17 årene de har aksjonert har de sabotert offentlige tjenester, som f.eks. elektrisitetsforsyningen, de har utført mord på alle typer autoriteter, drevet pengeutpressing mot forretningsmenn, attentater mot politistasjoner, militærforlegninger, banker, butikker, og offentlige bygninger. Lysende Sti er maoister, og ser på seg selv som partiet som skal lede folket på veien mot revolusjonen. Dette har blant annet gitt seg utslag i persondyrkelse og tvangs-

rekrutteringer. Deres aksjoner omfatter også drap på folk som ikke er enige med dem, eller står i veien for dem.

Anti-terror lover

Titusener av mennesker er arrestert de siste årene anklaget for terrorisme. Amnesty Internationa sier det nå er over 5000 politiske fanger i Perus fengsler dømt i det Amnesty kaller "urettferdige rettsaker". Ca. 10% av dem regner Amnesty som samvittighetsfanger, dvs. de er dømt utelukkende for å ha sagt sin mening.

Siden 1990 har byggingen av høy-sikkerhetsfengsler økt dramatisk.Det er nå 12 slike fengsler i Peru. De fleste av dem er bygd for å kunne holde fanger i total isolasjon.Tyske erfaringer på dette området har gjort at peruanske myndigheter har konsultert sine tyske kollegaer for nyttige råd. Isolasjons-soning er en del av den "psyko-sosiale kampanjen" designet for å knuse fangene og tvinge dem til å forlate kampen.

I mai 1992 innførte Fujimori anti-terrorlovene for å knuse geriljaen en gang for alle. Internasjonale lover mot tortur og umenneskelig behandling ble effektivt satt til side med disse lovene. Peruanske myndigheter sier at de strenge lovene og fengselsforholdene er et preventivt skremsels-middel mot opprør.Det har som mål å ha en forebyggende effekt på alle kvinner og menn, en advarsel om hva konsekvensen blir hvis de tør å slåss mot Fujimoris politikk. Disse lovene er i strid med internasjonale avtaler, som Peru´s nasjonalforsamling har skrevet under på, og også med internasjonale tortur- og menneskerettighetskonvensjoner.

Ingen rettssikkerhet

De som blir arrestert etter anti-terror-lovene blir dømt innen 24 timer uten noen mulighet til forsvar. Rettssakene er superraske, gjerne ikke mer enn 5-10 minutter. I slike rettsaker med "ansiktsløse" dommere kan folk dømmes til 25 år, 30 år, til og med til livstid i fengsel. Fangene må så leve i total isolasjon i opptil ett år. Etter det kan de motta 30 minutter besøk pr. måned, men kun fra nære familiemedlemmer. De må oppholde seg på de små cellene 23 1/2 time i døgnet, kun avbrutt av en halv times lufting. De har ikke radio,TV eller aviser. De blir ofte nektet medisinsk behandling. Maten er elendig. Den er ofte råtten og vaktene blander rotter og kakkerlakker i den. Fengselsforholdene er de samme for menn og kvinner, men kvinnene må i tillegg tåle voldtekt og seksuell trakassering.

Eksperter fra FN og OAS (organisation of American States) mener Perus terroristlovgivning er den strengeste i verden. Fangene blir torturert og mishandlet. Nesten ingen av disse episodene blir noengang etterforsket. Derimot ga president Fujimori i 1995 amnesti til alle de som var anklaget for brudd på menneskerettighetene etter mai 1980. Dette friga alle statsmordere og torturister. Dermed kunne ansatte innen militær og politi, som var dømt for mord, voldtekt og tortur spasere ut i det fri.

Public Enemies

Fengselsforholdene er ennå verre for de som regnes som opprørsledere. I maximum-security-fengslet ved marinebasen Callao sitter bl.a. MRTA-lederen Victor Polay Campos som har blitt holdt isolert i nesten tre år, og andre fra det nasjonale lederskapet i MRTA . De ble dømt i en kjapp rettsak foran en militær domstol til livstidsfengsel for "terrorisme" og "forræderi". Her sitter også Abimael Guzman, leder av Lysende Sti.

Fengslet ved Callao-basen ble bygd i 1993. Det befinner seg på innsiden av en marinebase i Lima. Dette fengslet, som blir beskrevet som et "levende gravkammer" ble bygd med tanke på å ødelegge fangene psykisk og fysisk. Det var en del av den "psyko-sosiale plan", utviklet av militæret og etterretningstjenesten, og skal via redsel, hindre at det vokser frem en revolusjonær bevissthet hos det peruanske folk. Cellene er 3 X 2 meter og befinner seg 8 meter under jorda. Det er en liten luke midt på døren hvor maten blir levert. Den er plassert slik for å hindre kontakt med andre fanger eller med vaktene. Målet er total ødeleggelse: total isolasjon i mørke trange celler, under full observasjon og kontroll.

Cellene har ikke eget lys, så det er konstant halvmørkt der. Over døren, ca. 2 meter oppe, er det en luke på 15 cm, som blir åpnet noen minutter hver dag for å slippe inn lys. Da fangene fra MRTA ble transportert til dette fengslet ble de dopet ned så de skulle miste tidssansen og ikke se den eksakte plasseringen av fengslet. Luftingen skjer med én og én fange slik at de ikke får noen kontakt. De får kun lese ikke-ideologisk lesestoff, noe som gjorde at Polay ble nektet å lese Winston Churchills memoarer.

Ingen fysisk kontakt tillates under besøkene, og all samtale foregår gjennom supertykt glass og mikrofoner, med sikkerhetsvakter tilstede. All samtale blir tatt opp og analysert senere. Besøkende blir fraktet til besøkssenteret i lukkede kjøretøyer, så de ikke skal se nøyaktig hvor besøket finner sted. Fangene sitter i total isolasjon i ett år. Etter denne isolasjonen prøvde regjeringen å lure fangene fra MRTA til å skrive under en "fredsavtale" ved å love lettere soningsforhold. En avtale hvor de lover støtte til Fujimoris regime og tar avstand fra væpnet kamp. Dette ble tilbakevist, og fangene ble da truet med at de skulle skytes. Fengselsforholdene ble etter dette forverret. Nå er fangene fra MRTA satt under ny "behandling" for å presses til å skrive under på en avtale. Lysende Stis leder Abimael Guzman skrev under en slik avtale i 1993. Det er svært vanskelig å komme ut av dette gravkammeret med både vettet og livet i behold.

Men også de andre politiske fangene i Peru soner under knallharde forhold. Maximum-security-fengslet i Yanamayo ligger i Andesfjellene på 3800 meters høyde. Det er svært kaldt, også i sommermånedene. Fengslet har gittervinduer uten glass, så den kalde vinden blåser rett inn i cella. Mange lider av lungesykdommer og dårlig blodsirkulasjon som følge av den konstante kulden. Castro Castro fengslet ligger i utkanten av Lima og ble regnet som et high-security-fengsel inntil MRTA´s fantastiske tunnel-flukt. Fengslet er overfylt og tre fanger deler en 6 x2 meter celle i 23 1/2 time om dagen. Her soner 1749 fanger fra Sendero Luminoso og MRTA.

Sultestreik

Den 16. desember startet MRTA-fanger fra Castro Castro en sultestreik. Kravene er : Slutt på isolasjonssoningen og den diskriminerende behandlingen av Victor Polay og andre MRTA-ledere, og at disse skal vises frem for offentligheten slik at tilstanden deres kan sjekkes. De må så overføres til sivile fengsler. Umiddelbart opphør av antiterrorlov nr. 25475 som gir adgang til "ansiktsløse" sivile og militære dommere og super-raske rettsaker uten rett til forsvar.

Umiddelbar slutt på de spesielle fengselsforholdene som er brudd på anerkjente nasjonale og internasjonale grunnleggende menneskerettigheter. Internasjonale normer må overholdes.

En menneskelig behandling av fangene og forbedrede fengselsforhold.

Nytt fra EZLN:

Militærmobilisering i Chiapas

Situasjonen i Chiapas er spent. Mens forhandlingene mellom regjeringen og EZLN har stanset, blir det sendt stadig flere soldater til området. Zapatistene ber om støtte.

Etter mange måneders forhandlinger, skrev regjeringen og EZLN 16. februar i fjor under en avtale I San Andres. Avtalen var første skritt fra regjeringens side, mot anerkjennelse av indianernes rettigheter og kultur. Den innebar blant annet et slags selvstyre for urbefolkning i Mexico.Zapatistene fikk i sommer enorm internasjonal støtte, i forbindelse med "Det første interkontinentale møte mot nyliberalismen og for menneskeheten" i perioden 27.juli-3.august i Chiapas. Mellom 3.000 og 5.000 mennesker fra hele verden deltok på mange dagers felles debatt om nyliberalismen på tross av strenge kontroll og store transportproblemer i Chiapas.

Regjeringen ønsker krig

Allerede da anklaget EZLN den meksikanske regjeringen for ikke å respektere San Andres-avtalen. Strategien var klar: regjeringen underskriver en avtale uten å bry seg om hva den innebærer (grunnlovens forandring til indianernes fordel). Samtidig sender president Zedillo flere soldater til Chiapas. Han håper å få fatt i EZLNs ledelse og kvele Zapatistbevegelsen militært, uten at det skjer noen politiske forandringer.

Derfor forlot EZLN forhandlingsbordet i september '96. 12. oktober arrangeres Mexicos Urbefolkningskonferanse i Mexico City. EZLNs ledelse ble nektet innreisetillatelse til hovedstaden. Takket være lokalt og internasjonalt press, deltok Comandante Ramona til slutt på møtet.I oktober presenterte COCOPA (Komité for samvær og fred. Satt sammen av parlaments-medlemmer for å forhandle med zapatistene) i samarbeid med EZLN, et konkret forslag for konstitusjonelle reformer. Forslaget tar februar-avtalen som utgangspunkt. Etter et møte med president Zedillo 6. desember kunne de offentliggjøre at selv presidenten og store deler av regjeringen manglet kunnskap om San Andres-avtalen. Zapatistenes anklage ble faktisk bekreftet: regjeringen inngår avtaler bare for å vinne tid og starte en ny krig.

I et personlig brev til EZLN den 7.desember ber president Zedillo om 15 dagers for å komme med et motforslag til grunnlovsendringen, og lover sitt direkte engasjement i saken. Motforslaget ble senere avslått av zapatister og Chiapas-indianere.

Rasistisk forslag

Slik begrunner sub-comandante Marcos reaksjonen: Regjeringens motforslag er rasistisk og diskriminerende fordi det

1) avviser San Andres avtalen;

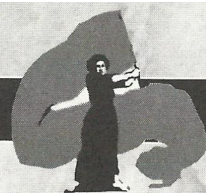
2) avviser indianernes kamp som et nasjonalt anliggende. Hittil har indianerne i Mexico blitt betraktet som undermennesker;

3) viser at regjeringen nok en gang til prøver å forskyve fredsprosessen og flytte avgjørelsen til et militært nivå.

I dag er situasjonen veldig spent. Forhandlingene har stanset: regjeringen beskylder EZLN for ikke å forsette dialogen. EZLN går ikke inn i nye forhandlinger før regjeringen har oppfylt noen minimumkrav. I det siste har det vært betydelige miltære troppeforflyttelser til Chiapas. Leiesoldater på vegne av lokale jor-

Militæret trapper opp mobiliseringen rundt Chiapas. På bildet sees en gruppe EZLN-soldater.

Forts. side 30

De glemte antifascister

Historien om Osvaldgruppas motstandsarbeid

Før krigen etablerte den antifascistiske sabotasjeorganisasjonen Wollweber seg i Norge under navnet Osvaldgruppa. Gruppas innsats under krigen har vært lite anerkjent. Grunnet den kalde krigen og kommunistene som «potensielle landsforrædere» har historikere og forskere helst villet glemme Osvaldgruppa. Antifascistisk Aksjon bringer historien om krigstidens antifascistiske helter.

Asbjørn «Osvald» Sunde var leder for Osvaldgruppa som var en videreføring av Wollweberorganisasjonen i Norge. Gruppa ble startet av Sunde og andre som hadde deltatt i Folkefronten mot Franco i den spanske borgerkrigen. Erfaringene fra Spania var viktig for den militante antifascistiske motstandskampen under nazistenes okkupasjon. Osvaldgruppa var en del av det internasjonale Wollwebernettverket og hadde forgreinger til NKP. Denne gruppa gjennomførte over hundre sabotasje-/motstandsaksjoner og mange aktivister hadde gitt sitt liv som innsats fram til avviklingen i 1944. Gruppa hadde da vært den fremste motstandsgruppa i Norge.

Fra Tysklands invasjonen av Sovjet i juni 1941, jobbet de norske kommunistene aktivt mot okkupasjonsmakten. Fra før 1940 fantes det en kommunistisk gruppe som opererte på siden av kommunistpartiet, som nå skulle konsentrere seg om aktiv, militant og aksjonspreget motstandsarbeid. Leder for denne aksjonsgruppa ble Asbjørn Edvin Sunde som gikk under dekknavnene «Osvald» og «Knut Pettersen». Sunde var et sentralt medlem av NKP, født i Horten i 1909, tidligere sjømann og en mann som hadde jobbet aktivt på Folkefrontens side mot fascistene og Francos maktovertakelse i Spania. Sunde dro til Spania ved nyttårstider i 1937, der han opplevde nervepirrende eventyr og dramatiske episoder. Sunde har uttalt : «Det gjorde jeg fordi jeg trodde på noe og fordi jeg ville gjøre noe for det jeg trodde på».

Under den spanske borgerkrigen uttalte Sunde også: «det er klart at vinner fascistene en lett seier i Spania, så kommer turen snart til andre land, for eksempel Norge». Mange av de frivillige som deltok i den spanske borgerkrigen, inkludert Asbjørn Sunde, ble senere aktivisert i Osvaldgruppa. I henhold til ikke-innblandingsavtalen satte regjeringa forbud mot å verve frivillige til Spania.

Frivillige som ble arrestert fikk tre måneders fengsel. Politiet gjennomførte flere husundersøkelser og arrestasjoner for å avsløre verving. Særlig rettet aksjonene seg mot NKPs lokaler og presse.

Sjøfolk spilte en særlig viktig rolle i Spania-krigen, ikke bare som frivillige eller gjennom sin boikott av Francos havner. Enkelte norske sjømenn deltok også i smugling av våpen til folkefronten.

En del av Wollwberorganisasjonen

Sjøfolk som Asbjørn Sunde var med i hemmelige sabotasjeaksjoner sammen med Komintern-agenten Ernst Wollweber (se egen artikkel), og som bygde opp en organisasjon med forgreininger til blant annet Norge. Det tyske skipet «Claus Bøge» ble i mars 1938 senket

Osvaldgruppas aksjoner 1941-1944

Her er en fortegnelse over noen av gruppens aksjoner og betydningsfulle begivenheter i forbindelse med aksjonene.

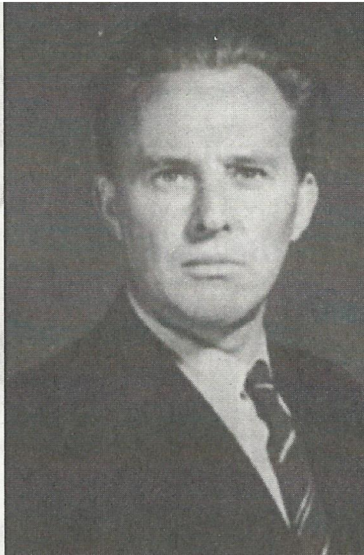
1941:

20.7.41 Nyland, Groruddalen i Oslo. Jernbanesprengning.
29.7.41 Kværnebru, Oslo, sprengningsforsøk.
19.8.41 Løwenbrau, tysk bordell i Oslo forsøkt sprengt.
24.9.41 Frogner ved Leirsund. Forsøk på jernbanesprengning.
28.9.41 Blaker ved Rånåsfoss. Forsøk på jernbanesprengning.
Des. 41 Oslo Ø. Brannangrep mot bensinstasjon.

1942:

1.2.42 Oslo Ø. Sprengningsaksjon mot stasjonsbygningen.
1.2.42 Oslo V. Sprengningsaksjon mot stasjonsbygningen.
21.2.42 Voldsveien 22, Jar. Likvidasjonsforsøk mot statspolitibetjent.
25.2.42 Vippetangen, Oslo, sprengningsforsøk mot oljelager på utstikker III.
1.3.42 To tyske patruljebåter sprengt i havnebasenget, ved Oslo Ø.
26.3.42 Årnes, Akershus. Likvidasjon av angiver.
31.3.42 Norma prosjektil, Oslo. Sprengningsforsøk.
1.4.42 Sprengning av tysk bombefly (condor) fra Værnes. Datering usikker.
13.4.42 Ammunisjonslager på havna i Oslo, utsikker II.
Som.42 Wehrmacht-anlegg, sprengningsforsøk. Skøyen i Oslo.
Som.42 Wehrmacht bensinstasjon ved Oslo Ø, sprengningsforsøk.
15.7.42 N. Jacobsens Elektriske verksted, sprengningsaksjon, Gøteborggt. 38.
22.7 42 Åkerbergveien fengsel, aksjon for å sette fri to motstandsmenn.
5.8.42 Henni snekkerverksted, Lunner. nedbrenning.
5.8.42 Lunner trevare, Lunner.

etter sabotasje utført på Oslo havn av Wollwebers folk. Skipet var lastet med våpen til Franco. Man vet ikke hvor mye praktisk sabotasjeopplæring Sunde og mennene hans tok med seg fra sitt virke i organisasjonen, men noe må det ha vært. Viktigere var kanskje den mentale forberedelse til sabotasjeaktivitet, og i tillegg kom kontaktene som kunne gjenopptas når situasjonen krevde det. Dette er med på å forklare hvordan Sunde kunne sette igang de første sabotasjeaksjoner bare kort tid etter at Tyskland hadde angrepet Sovjetunionen 22. Juni 1941. Men Osvaldgruppa var i aksjon allerede ved tyskernes invasjon i Oslo. "Den store panikkdagen" 10. april 1945, dagen etter at tyske tropper hadde marsjert inn i Oslo, spredde Osvaldgruppas medlemmer et rykte om at britene skulle bombe byen. Med megafon og lastebil kjørte de rundt i byen og oppfordret folk til å flykte. Titusenvis rømte ut på landet og opp i nordmarka. Det tyske militærapparatet klarte ikke å stoppe flommen av flyktende mennesker. Mange kom seg ut av byen slik at de kunne slutte seg til motstandsarbeidet starte nødvendige forberedelser.

Asbjørn Sunde ledet "Osvald-gruppa" mot den nazistiske okkupasjonsmakta.

Aksjoner

De første sabotasjeaksjonene Sundes gruppe utførte våren 1942, var rettet mot jernbanen i Østlandsområdet. Aksjonene var heller mislykkede. Det samme gjaldt aksjonene mot Statspoliti-hovedkvarteret i Henrik Ibsens gate i Oslo i august. Etter innbruddet, hvor Sunde fikk med seg arkivet, monterte han en bombe på 2 1/2 kg til en telefon som skulle eksplodere på oppringning utenfra. Før dette lot seg gjøre, ble imidlertid to av hans medarbeidere tilfeldig arrestert. Stapo-mannen Tofteberg, som etter planen var en av dem som skulle likvideres, ble likevel drept da han selv løftet av telefonrøret og utløste bomben. Åtte medlemmer av Osvaldgruppa ble etter dette henrettet, blant annet Eli Hansen, første henrettede kvinne i Norge under krigen. Asbjørn Sunde ble nå en ettersøkt mann, og tyskerne utlovet en belønning på 100.000 kr. for opplysninger som førte til at Sunde og medhjelperen Petter Bruun ble tatt.

Asbjørn Sunde måtte nå gå i dekning og han fikk hjelp av sjefen for den illegale politi-gruppen «P-gruppen» med bl.a. Asbjørn Bryhn i spissen. Etter krigen fikk han stillingen som sjef for overvåkingspolitiet og startet klappjakt på alle til venstre for DNA. Sunde ble først kjørt med bind for øynene til Rikshospitalet der de klipte håret kort, han skar av tatoveringen. En lege ga ham tre kraftige parafininnsprøytninger - en under hvert øye og en over neseryggen, Sunde ble da helt ugjenkjennelig. Sunde ble kjørt til sitt nye bosted hvor han skulle ligge i dekning i en periode. En tid framover begrenset Sunde seg til opplæring av nye sabotører i leire på Heggedal, Hadeland og Eina. 300-400 personer ble trolig skolert og utdannet der.

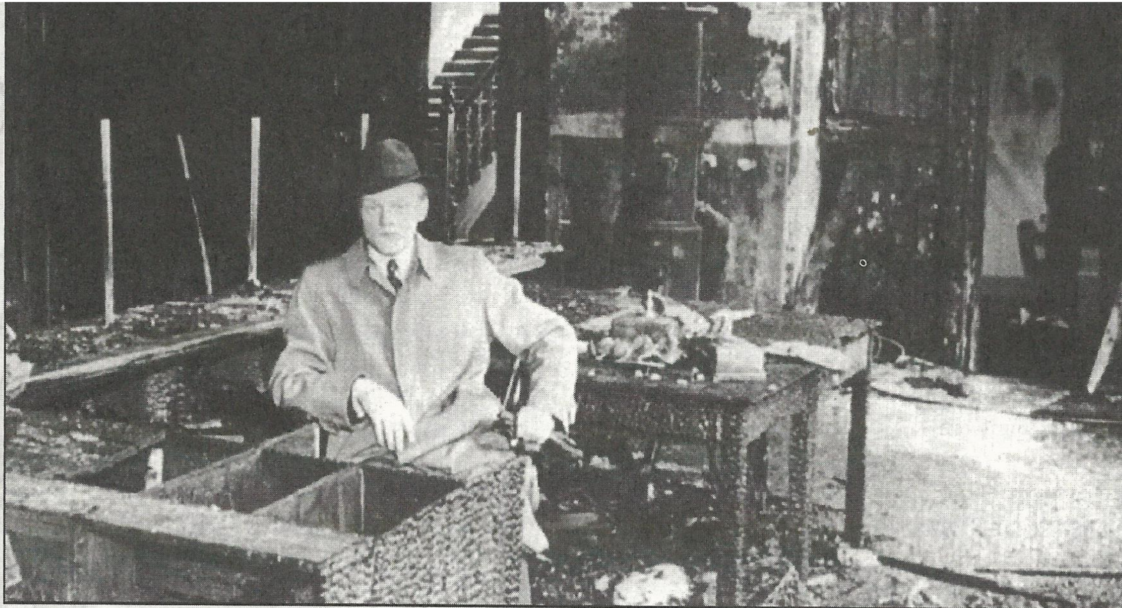
Viktig aksjon i Pilestredet

Våren 1943 slo Osvaldgruppa til i Oslo igjen. Aksjonen mot arbeids- kontoret i Pilestredet i april, foregikk med stor dramatikk og ble landskjent. Arkivet ble satt i brann med bensinbomber kastet inn fra gata. Flere av Sundes folk ble tatt. Arbeidskontorene ble brukt av tyskerne i forbindelse med «Nasjonal arbeidsinnsats». Men de som ble innkalt kunne også risikere å bli sendt til Tyskland. I begynnelsen av april hadde Hjemmefrontens ledelse blant annet fått melding om at 300 norske gutter som var innrullert på tyskernes sjåførskole i Svelvik, måtte sverge ed til Hitler. Guttene skulle også ha blitt kommandert på tysk, det hadde også blitt sunget tyske kampsanger. Aksjonen mot arbeidskontoret i Pilestredet ble innledningen til en aktiv motstand mot arbeidsinnsatsen. Våren 1944 ble det gjennomført en rekke lignende aksjoner andre steder i landet. Riksaksjonen mot alle arbeidskontorene i Norge fikk en reell betydning for at den fordekte tvangsmobiliseringa fra tyskernes side ikke lyktes. Aksjonene ble en moralsk støtte for befolkningen.

Til aksjonen i Pilestredet fikk Osvaldgruppa våpen, brannbomber og ellers hva folkene som skul-

Mannen med de mange ansikter. Tyske politifoto. Nordmannen Martin Rasmunssen-Hjelmen var første leder for Wollweber-organisasjonen i Norge og Sverige. I 1941 ble han utlevert fra Sverige til det okkuperte Norge, der Gestapo henrettet han.

Aksjonen mot Arbeidsformidlingen i Pilestredet i Oslo 20. april 1943 var et ledd i kampanjen mot "Nasjonal Arbeidsinnsats". Sunde deltok i selv i aksjonen og ble hardt skadd. Osvaldgruppa ble viden kjent for den dristige aksjonen.

le utføre aksjonen måtte trenge av Milorg. Milorg og Osvaldgruppa sto også svært nær i andre aksjoner og i motstandsarbeidet tidlig i krigen. Senere ble det store motsetninger mellom Milorg og de mer aktive aksjonistene. Ødeleggelsene av arbeidskontoret ble mønster for senere aksjoner. Milorg gjennomførte sommeren 1944, etter Osvaldgruppas avvikling tilsvarende aksjoner i egen regi. Sunde arbeidet i 1943 med Milorg, tidligere også med den illegale politiledelsen. Mot betaling tok han på seg både likvidasjoner og befrielse av arresterte personer. Penger og utstyr trengtes til sabotasjearbeidet.

Fra høsten 1943 trappet Osvaldgruppa opp jernbanesabotasjen igjen. En ingeniør ved Raufoss Ammunisjonsfabrikk utarbeidet sprengningsplaner og konstruerte bomber. Lokale Milorg-folk fraktet sprengstoff til Sundes forlegning. 17. og 18. august ble sprengningsaksjoner iverksatt fem-seks ulike steder på Østlandet. Mest skade gjorde en tunnelsprengning ved Koppang. I oktober fulgte en ny bølge av jernbanesabotasje, bl.a. mot tyske troppetransporttog ved Mjøndalen.

Sollia nytt skjulested

Etter flere vellykkede sabotasjeaksjoner og med påfølgende opprulling og arrestasjoner hovedsakelig i Oslo, ble det for risikabelt å operere sabotasjevirksomheten fra leiligheter i byene. Derfor ble en nybygd, tømmerhytte ved Einavannet på Vestre Toten bosted for Asbjørn Sunde og Osvaldgruppas nye hovedkvarter på høsten 1943. Men helt fra tidlig på sommeren hadde de bygd opp et nett av små leirer rundt omkring i skogene på Hadeland, samtidig bygde de opp en viktig base ved Vikersund.

Stadig flere nordmenn mente at en nå måtte kjempe aktivt mot tyskerne. Og hvem hadde gjort det mer kompromissløst enn Osvald og kommunistene? 8. September 1943 slo Osvaldgruppa til på 10 steder. Åtte av aksjonene var vellykkede. En av aksjonene, sprengning av Kværner bru mellom Bryn og Loenga, hevda Sunde hadde krevd 70 tyske liv. Tyskerne meldte ikke om døde. Den

100000 kroners belønning

100000 Kronen Belohnung

De kommunister som er oppgitt nedenfor, har flyktet etter å ha utøvd sprengstoffattentater og holder seg skjult.

Die unten abgebildeten Kommunisten sind nach Verübung von Sprengstoffanschlägen flüchtig und halten sich verborgen.

Asbjørn Sunde — Asbjørn Sunde — Petter Bruun

Sjømann og løsarbeider Asbjørn Sunde er 32 år. Han er middels høy og har blondt hår som i det siste har vært farget svart. Han går under dekknavnet „Osvald" eller „Osvald Pettersen" og kan noe tysk. Særlig kjennetegn: Gulltann på venstre side i overkjeven.

Løsarbeider Petter Bruun er 29 år, middels høy og var sist bosatt i Oslo, Trondheimsveien 84. Bruun går også under dekknavnet „Thrond".

Det er utlovd en belønning på 50.000 kroner til den som gir opplysninger som fører til at en av de her nevnte menn blir grepet.

Skulde det komme inn flere riktige opplysninger, blir tiden for meldingen utslaget.

Meldinger sendes til det tyske sikkerhetspoliti, Viktoria Terrasse 7, telefon 15801 eller det nærmeste kontor til det tyske eller norske politi.

Det er sikret at alle opplysninger blir behandlet fortrolig. Også politifunksjonærer kan under visse høve delvis få utbetalt belønningen.

Der Seemann und Gelegenheitsarbeiter Asbjörn Sunde ist 32 Jahre alt und hat mittelgrosse Gestalt. Sein Haar ist blond, war aber zuletzt schwarz gefärbt. Er führt auch die Decknamen „Osvald" oder „Osvald Pettersen" und spricht etwas Deutsch. Besonderes Kennzeichen: Goldener Eckzahn im linken Oberkiefer.

Der Gelegenheitsarbeiter Petter Bruun ist 29 Jahre alt, von mittelgrosser Gestalt und wohnte zuletzt in Oslo, Trondheimsvegen 84. Bruun tritt auch unter dem Decknamen „Trond" auf.

Für Hinweise, die zur Ergreifung eines der Genannten führen, sind 50000.- Kronen Belohnung ausgesetzt, die unter Ausschluss des Rechtsweges zur Verteilung gelangen. Falls mehrere Personen richtige Angaben machen, entscheidet die Zeit der Meldung.

Mitteilungen an die Deutsche Sicherheitspolizei in Oslo, Viktoriaterrasse 7, Telefon 15801, oder an die nächste Dienststelle der Deutschen oder Norwegischen Polizei. Vertrauliche Behandlung aller gemachten Angaben wird zugesichert. Eine teilweise Auszahlung der Belohnung kann unter Umständen auch an Polizeibeamte erfolgen.

Prisen for Osvaldgruppas ledelse var høy. Men Sunde selv tok de aldri.

Nedbrenning.
21.8.42 Henrik Ibsengt.7, sprengning av statspolitiets hovedkvarter i Oslo.
23.9.42 Grua sag, Grua. Nedbrenning.

1943:

Febr.43 Sprengningsaksjon mot tysk anlegg ved Rakke, Vestfold.
13.4.43 Løvenskioldsgt.17. Likvidasjon av to angivere.
20.4.43 Arbeidskontoret i Pilestredet 31, Oslo. Sprengningsaksjon. Totalskade.
18.8.43 Jernbanetunnelen ved Hauketo, jernbanesprengning. Skader på banelegeme.
18.8.43 Jernbanetunnelen ved Stai, Storelvdal, jernbanesprengnig.
18.8.43 Fåberg, sprengning av jernbanelinje.
18.8.43 Vendetunnellen, ved Dombås. Sprengning av linjen.
18.8.43 Kussius Metallverefabrikk, Bryn. Sprengningsforsøk.
7.9.43 Kværner bru, Loelvdale. Jernbanesprengnig Tysk tog sprengt.
20.9.43 Politiintendanturen, Sofiesgt.7,Oslo. Sprengningsforsøk.
27.9.43 Øvre Eiker Forsyningskontor, forsøk på nedbrenning.
27.9.43 Loe bruk, Øvre Eiker. Nedbrenning.
27.9.43 Vikstrad bruk, Nedre Eiker. Nedbrenning.
7.10.43 Ryggkollen, Mjøndalen, Tysk troppetog.
12.10.43 Liertoppen, Asker. Sprengningsforsøk mot høyspentmaster.
12.10.43 Steinsletta, Norderhov. Sprengningsforsøk mot høyspentmaster.
12.10.43 Manglerug/Bryn, Oslo. Sprengningsforsøk mot høyspentmaster/el.inst.
24.11.43 Hedal utenfor Bergen. Sprengningsforsøk mot troppetog.
26.11.43 Gamlebyen, Oslo. Sprengning av jernbanen.
26.11.43 Strand-Sandvika, sprengning av jernbanen.
26.11.43 Bekkelaget stasjon, Oslo. Sprengningsforsøk av jernbanen.

26.11.43 Nordstrand stasjon, sprengning av jernbanen.
26.11.43 Lysaker, Bærum. Sprengning av jernbanen.
26.11.43 Skarpsno stasjon, Oslo. Sprengning av jernbanen.

1944:

20.01.44 Sprengstofftyveri, og sprengning dynamittlager i Bergen.
25.02.44 Al i Hallingdal. Sprengning av jernbanelinjen ved undergang mellom Al og Hol
11.03.44 Sundland jernbaneverksted NSB/Drammen. Sprengning.
15.03.44 Akers Sparebanks filial på Holtet, Oslo. Bankaksjon.
01.04.44 Langaards Tobakkfabrikk, Theresegt.31B, Oslo. Beslaglegging av tobakksvarer for Milorg
01.04.44 Aker forsyningsnemd, Bryn. Forsøk på beslaglegging av rasjoneringskort.
05.04.44 Aker forsyningsnemd, Bryn. Beslaglegging av resjoneringskort.
05.04.44 Møllergata 19, skuddveksling med statspolitiet.
10.04.44 Ullevål Sykehus, forsøk på å befri gruppemedlem. Skuddveksling med politiet.
13.04.44 Ullevål Sykehus, befrielse av gruppemedlem.
17.04.44 Modum Sparebank, Vikersund. Bankaksjon.
17.04.44 Geithus, sprengning av jernbanebru.

valdgruppa var spesielt aktive med otasje mot jernbanelinjene. Flere tyske ppetransporter ble angrepet. Her fra en enging 7. september 1943.

26. november utførte Osvaldgruppa jernbanesabotasje tre steder i Oslo-området. Osvaldgruppa slo til så langt vekk som Dovrefjell, og forsøkte seg mot fabrikker som Kussius metallvarefabrikk i Oslo og trevarefabrikker i Eiker-distriktet. «Gunnar» var en tysk/østerriksk soldat, som Sunde motvillig tok hånd om etter forespørsel fra Furubotn-folka. Han viste seg å være en tysk agent/informatør og endte livet sitt i skogen bak Sollia pensjonat. Navnet hans var Günther Scheshat. Morgenen 30. mai 1944 angrep ca. 35 tyske soldater basen på Sollia. De var utstyrt med maskingevær og maskinpistoler. De delte seg i to partier for å ta Sollia fra to sider. Det ble en lang skuddveksling, og i denne ble flere tyskere drept. En av karene i Osvaldgruppa ble skadet, en måtte etterlates, og en mann ble tatt til fange. Sundes organisasjon viste sine beste kvaliteter i en situasjon som denne. Takket være stor handlekraft, sterkt samhold og en enestående evne til å improvisere, klarte gruppa igjen å snu en nestenkatastrofe til sin fordel. Flyktningene klarte å ta seg gjennom skogene fram til Fall. Der slo de seg til ro i en barhytte, mens Wehrmacht finkjemmet området mellom Randsfjorden og Eina/Raufoss.

Forholdet til NKP

Etter razziaen mot Sundes forlegning på Sollia og påfølgende flukt, måtte planer om andre storaksjoner skrinlegges. Da Sundes innstilte sabotasjen høsten 1944, hadde hans organisasjon gjennomførte minst 100 sabotasjeoppdrag.

Et typisk trekk ved Sunde var at han selv deltok aktivt i mange av aksjonene. Formelt var Sunde innordnet i NKP-apparatet fra 1942, med hovedansvar for sabotasje og gerilja. Historikeren Terje Halvorsen har betegnet Sunde kun som «assosiert medlem» av NKPs organisasjon. Hele tiden opprettholdt Sunde egne Sovjet-kontakter i Sverige. Sunde hadde liten sans for å gå tjenestevei og ta imot direkte ordre fra partileder Furubotn. Sunde mente NKPs apparat ikke gjorde tilstrekkelig for å legge forholdene til rette for sabotasje og gerilja. For Sunde var det politiske apparatet et serviceorgan for den overordnede oppgaven; En voldelig bekjempelse av okkupasjonsmakten. For partiledelsen var sabotasje bare en av flere oppgaver. I tillegg var Sunde og Furubotn sterkt uenige om måten motstandsarbeidet skulle gjennomføres. Sunde ville ha aktiv innsats her og nå iform av en velotrganisert gerilja, mens Furubotn og NKP så for seg en folkekrig etter sovjetisk mønster. Uenigheten førte til splittelse mellom NKP og Osvaldgruppa. Sunde måtte fra da av rane banker for å finansiere virksomheten sin.

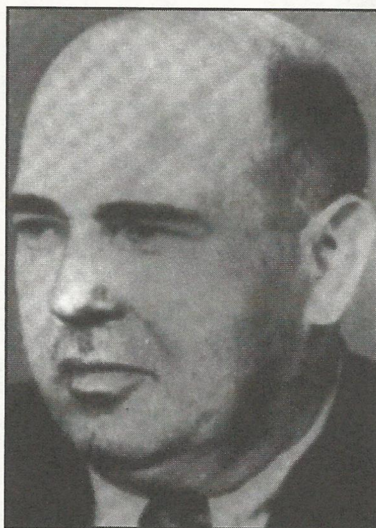
Etter krigen.

Mange av dem som hadde gjort en langt mer beskjeden innsats enn Asbjørn Sunde og hans menn, ble gjort til helter etter krigen. Slik skulle det ikke gå med medlemmene i Osvaldgruppa. Først under frigjøringsjubileumet i 1994, da mange av dem var døde, kom deres honnør. Da ble det avduket en minneplakett på den gamle Østbanebygningen i Oslo. Hovedårsaken til at Osvaldgruppas innsats var lite anerkjent var den kalde krigen. Einar Gerhardsen hadde erklært kommunistene som potensielle landsforrædere. Mange kommunister tok dette som en fornærmelse, men Sunde kom under mistanke for å ta opp igjen forbindelsene med Sovjet - og å bygge opp igjen deler av gruppa si. Han fikk en spionasjedom i 1954 på grunnlag av indisier. Det hører til historien om kommunistene som hovedfiende at Einar Gerhardsens sønn Truls var blant de drivende kreftene i endelig å få reist et minnesmerke over Osvaldgruppa. I 1949 sto Sunde i spissen for de bevæpnede menn som jaget Furubotn og hans tilhengere i ledelsen for NKP fra partikontorene på Grønland i Oslo. På sine gamle dager blei Sunde maoist og dermed kritisk til Sovjetunionen. Han ga aldri opp sin revolusjonære overbevisning. Dette kom bl.a. fram i er intervju i Yngvar Ustvedts bok «Menn under våpen», som handler om den spanske borgerkrigen. Sunde og kona som var blitt grovt torturert under krigen, levde et stille liv på Grünerløkka i Oslo, der han døde i 1985.

Ovenfor forskere, historikere og andre var hans munn lukket.

Hvem var Ernst Wollweber

Før Hitlers maktovertakelse i 1933 var ErnstWollweber riksdagsrepresentant for det tyske kommunistpartiet (KPD). Etter krigen ble han sikkerhetssjef for Øst-Tyskland. Hans organisasjon var hemmelig, underlagt Den kommunistiske internasjonale, og drev sabotasje mot tyske, italienske og andre skip som gikk i frakt for Franco. Wollweber mente, i motsetning til mange andre på venstresida, at nå som Hitler var kommet til makten var tiden inne for væpna motstand og sabotasje mot de fascistiske diktaturene. Omlag 20 sabotasjeaksjoner ble gjennomført i årene fram til utbruddet av verdenskrigen, til tross for at politiet i de nordiske landene samarbeidet seg imellom og med det tyske Gestapo i en iherdig jakt på denne illegale organisasjonen. Organisasjonens første leder for Norge og Sverige var nordmannen Martin Rasmunssen-Hjelmen, som i 1941 ble utlevert fra Sverige til det okkuperte Norge, der Gestapo tok hand om han. I 1944 ble han stilt for retten i Tyskland og sammen med en arbeider dømt til døden og halshogd. Av papirene fra rettssaken går det fram at Asbjørn Sunde kom i kontakt med Rasmunssen-Hjelmen i 1938 og ble innsatt som organisasjonens leder for Oslo og Bergen høsten 1939.

På dette tidspunktet var Wollweberorganisasjonen "lagt på is" på grunn av ikke-angrepsavtalen mellom Sovjetunionen og Tyskland. Da tyskerne invaderte Norge 9. April 1940, opphold Ernst Wollweber seg i Oslo, som fra 1935 var blitt hovedsete for organisasjonen. Den som brakte Wollweber ut av faresonen i Oslo og til Skotterud ved grensen var nettopp Asbjørn Sunde. Wollweber unnslapp så Gestapo ved å gå over grensa til Sverige, men ble gjenkjent og arrestert der. Han satt fengslet i Sverige fram til krigens slutt.

Disse falt i Osvaldgruppas tjeneste:

Abrahamsen, Osvald, død 27.10.42 i Sachsnhausen.
Amlie, Ivar, skutt 30.05.44 på Eina.
Andersen, Kristian, skutt 05.09.44 på Trandum.
Bruun, Johan Peter, skutt 01.03.44 på Trandum.
Braaten, Harald, død 05.01.45 i Brandenburg.
Bråten, Finn Brede, 05.09.44 på Trandum.
Eriksen, Finn, skutt feb. 1943.
Eriksen, Håkon, skutt 07.09.42 på Trandum.
Hansen, Bjarne, skutt 07.09.42 på Trandum.
Hansen, Reidar, skutt 05.09.44 på Trandum.
Hansen, Rigmor, død 29.10.42 på Grini.
Hansen, Sigurd, skutt, 07.09.43 i Trondheim.
Hansen, Åge, skutt 06.09.44 på Trandum.
Hjelmer, Martin, Halshogd.30.05.44 i Brandenburg.
Holtmon, Reidar, skutt i kamp 26.04.43 i Oslo.
Horgen, Bjørn, død 31.05.45 etter fangenskap i Tyskland.
Hovde, Erland, skutt 10.02.45 på Akershus.
Jacobsen, Car Johan, skutt 08.09.42 på Trandum.
Jenserud, Georg, skutt på Trandum 05.09.44.
Kristiansen, Alf, skutt 07.09.42 på Trandum.
Kristoffersen, Reidar, skutt 07.09.42 på Trandum.
Moen, Johan Karelis, skutt 05.09.44 på Trandum.
Nikolaisen, Karl, skutt i kamp 29.03.44 på Raufoss.
Nilsen, Frank, død 10.12.42 i Düsseldorf.
Næsmann, Arne Emanuel, drept under tortur 27.05.44.
Olsen, Helge, skutt 05.09.44 på Trandum.
Orby, Gunnar, død sep. 44.
Pettersen, Barly, Halshogd 30.05.44 i Brandenburg
Røed Oddvar, drept i mineulykke 01.05.45 i Karasjok.
Skinstad, Gunnar, skutt 05.09.44 på Trandum.
Skårud, Karl, skutt 06.09.44 på Trandum.
Stensrud, Per, skutt 06.09.44 på Trandum.
Sunde, Håkon, skutt 02.03.44 på Trandum.
Torbjørnsen, Alf, død 08.01.43 i Sachsenhausen.
Aasen, Leif, skutt i kamp i Hvitsten 15.10.44.

18.04.44 Katfos jernbanebru. Sprengning
27.04.44.Haverstingtunnelen, jerbanesprengning
05.05.44 Ringerikes meieri, Arbeidstjenestens depot, forsøk på beslaglegging av arkiver ect.
05.05.44 Hønefoss karosserifabrikk, sprengningsaksjon.
06.05.44 Lensmannskontoret i Lunner. Innbrudd og beslaglegging av arkiver.
08.05.44 Bjerke jernbanebru, Ask på Ringerike. Sprengning.
15.05.44 Lensmannskontoret i Lunner. Forsøk på sprengning.
16.05.44 Tønsberg, ødleggelse av arkiver i arbeidskontoret.
22.05.44 Drammen, Arbeidstjenesten. Brenning av arkiver.
25.05.44 Møllerfossen bruk, Hønefoss. Brannaksjon.
25.05.44 Hen dampsag, Hønefoss. Brannaksjon.
25.05.44 Rud sag, Drolsum. Ned brenneing. Usikker datering.
30.05.44 A/S Per Kure, Oslo. Sprengnings- og brannaksjon.
06.06.44 Skjærdalen jernbanebruk, Tyristrand. Sprengningsaksjon.
06.06.44 Hvaljernbanebru, Hønefoss. Sprengningsaksjon
06.06.44 Hensfoss jernbanebru, Randsfjordenbanen. Sprengningsforsøk.
Juni 44 Finsand forsyningskontor, Årdal. Beslaglegging av rasjoneringskort.
29.07.44 Oslo sparebanks filial i Ullevål Hageby, Oslo. Bankaksjon.
29.07.44 Drammen Sparebank, bankaksjon.
10.08.44 Eiker Sparebank, bankaksjon.
07.09.44 Holla Sparebank, bankaksjon.
09.11.44 Bergen Bank, filial i Laksevåg. Bankaksjon.

I Antifascistisk Aksjons serie om antifascistisk historie bringer trykker vi historien om Osvaldgruppa. Tidligere har vi trykket artikler om Norge, England, Sverige, Tyskland og Danmark på 30-tallet og Norge på 70-tallet.

Kampen fortsetter....!?!

-En samtale om antirasisme

Antifascistisk Aksjon inviterte to aktive antifascister til å diskutere noen grunnleggende problem-stillinger i den antifascistiske kampen. Begge har vært aktive i en del år både innenfor AFA, SOS Rasisme og Blitz. Diskusjonen berører SOS Rasisme og virkemidler i kampen, RVs krav om forbud av nazi-organisasjoner, skal vi forandre taktikk i kampen mot organisert rasisme og fascisme? Vilken rolle spiller AFA i forhold til de andre organisasjonene i den antirasistiske og antifascistiske bevegelsen? Hvilken rolle ønsker AFA å spille?

Den antirasistiske fronten i Oslo og i Norge består av et mangfold av organisasjoner og personer. Vår styrke er kanskje nettopp alle de ulike meningene som finnes om mål, midler, strategi og de forskjellige organisasjonenes rolle i kampen mot rasisme. Har AFA påvirka og forandra den antirasistiske jobbinga på venstresida?

Gunnar: AFA var fra begynnelsen av en organisering av de kreftene som fantes av aktive folk rundt Blitz, innafor ei gruppe og en kamp som i aller høyeste grad har vært til stede lenge før AFA organiserte noen ting. De sakene som AFA gjør har ikke forandra den antirasistiske bevegelsen. Det er mest av alt et initiativ til å organisere en militant antifascistisk gruppe for å kunne jobbe kontinuerlig og effektivt med antifascisme og antirasisme, og har med dette fortsatt en linje som Blitz har stått på bestandig.

-Men tror dere ikke at AFA har stått for en styrking av den militante delen av bevegelsen, også fordi man har klart å organisere og skolere seg?

Peder: Er det riktig å sette opp et slikt skille i den antirasistiske bevegelsen? AFA er en nødvendighet som har oppstått på grunn av en historisk utvikling, dessverre. Utover på 80-tallet var det kanskje ikke det samme behovet for denne type jobbing. AFA har et annet arbeidsfelt enn f.eks. SOS Rasisme, som er den største organisasjonen som driver den viktigste antirasistiske jobbinga i Norge. Og det er viktig å presisere at vi ikke konkurrerer med hverandre. Jeg tror AFA er med på å hindre at andre organisasjoner blir nødt til å ta det standpunktet som vi har, i forhold til militans i den antirasistiske kampen. Hvis nazistene kommer lenger i sine terror-aksjoner mot bevegelsen vår og andre grupper i Norge, vil jo andre også bli tvunget til

å ta den delen av kampen seriøst. Vårt mål må bli å hindre det! AFA tar unna en del ubehagelige oppgaver for andre antirasistiske organisasjoner, og jeg mener at det er helt riktig at vi gjør det.

Gunnar: Det er en interessant problemstilling. I land hvor det oppstår ekstreme situasjoner hvor det finnes slike organisasjoner som SOS Rasisme, kan man rett og slett bli tvunget til å møte nazistene med vold. Når nazistene hadde denne voldsomme terrorkampanjen sin mot flyktningemottak for et par år siden i Tyskland, sto alt fra autonome til borgelige humanistorganisasjoner vakter utafor asylmottaka. Da var det ingen som sa at det var forferdelig å jage nazister som kom for å kaste brannbomber. Situasjonen var så ekstrem at det ikke var politisk legitimt å beskylde de som sto vakt der for vold. Jeg mener at situasjonen i en by som Tønsberg er så ekstrem nå at organisasjoner som TAU burde ha rett til å bruke vold. Men der går de til og med så langt som å si at de gjør det ikke selv om folk blir angrepet. Og angrepet har de blitt mange ganger.

Det er også en veldig interessant diskusjon, om man skal dytte SOS Rasisme til venstre.

Peder: Vi snakker om sjølforsvar. Virkeligheten er slik at hvis man blir angrepet, er man nødt til å forsvare seg. Det er en virkelighet som i hvert fall 98 prosent av den norske befolkninga er med på. Men så kan man si at man er mot vold fordi det har større populistisk apell. Det ønsker SOS Rasisme å gjøre, og som jeg nevnte tidligere, så er det riktig.

Når du tar parallellen til Tyskland, så ser jeg at det ikke er noe problem for alle å kunne forsvare seg sjøl. Men vi er ikke i den situasjonen og vi ønsker heller ikke å komme dit.

-I aktivistkalenderen i Klassekampen lørdag 8.februar var det innkalling til et gjenoppstartingsmøte for Aksjon Stopp Nazistene i forhold til den videre jobbinga mot ny demonstrasjon mot nazihuset på Alnabru. Der sto det at arrangørene var Aksjon Stopp Nazistene/SOS Rasisme. Hvordan skal man forholde seg til det, når AFA er organisert under ASN på lik linje med SOS Rasisme?

Gunnar: Det er jo en helt klar og uttalt organisasjonssjåvinisme i SOS Rasisme. Den bunner ut i at SOS skal være den store samlende antirasistiske bevegelsen for antirasister i Norge. Et slags antirasismens LO for å si det sånn. Det er på en måte greit. Vi trenger SOS og vi trenger en stor massebevegelse som alle kan være med i. I forhold til demonstrasjonen på Alnabru 1. februar gjorde SOS noe liknende. Da sendte de ut en fax der de tok ansvaret for demoen, når det faktisk var folk fra AFA som tok initiativet. Mange andre organisasjoner er med på den videre jobbinga framover mot den nye demonstrasjonen 1. mars. Det er en helt bevisst holdning fra SOS, men jeg ser ikke at det på noen måte skal avgjøre noe som helst i samarbeidet i den antirasistiske kampen. Det er ingen svekkelse for AFA når slike ting skjer. AFA er ikke tilstede for å rekruttere SOS Rasisme sine medlemmer eller for å bygge en organisasjon på lik linje med SOS Rasisme. Jeg kan være enig i at man må dempe de utslagene av organisasjonssjåvinisme vi ser, men at AFA kommer til å skifte linje i forhold til samarbeid med andre organisasjoner tviler jeg sterkt på.

> **«Jeg kan vanskelig se for meg at Erling Folkvord løper ut på gata og hjelper oss å stoppe en nazidemonstrasjon.»**

Peder: AFA skal ikke være en diger massebevegelse som SOS.

Gunnar: Det kunne ha vært det, men det er ikke det og det er ikke den virkeligheten vi forholder oss til.

-Hvordan skal vi jobbe framover i kampen for å stoppe nazister og fascistisk organisering. Er det f.eks. en god taktikk å kjempe for et lovforbud mot nazistisk organisering, slik som RV foreslår i sitt antirasistiske manifest?

Peder: Jeg mener ikke at AFA skal kreve det. Men at RV krever det synes jeg er bra. Når det gjelder juss, må vi være klar over at juss er noe ræl og tullballeri. Men juss er et viktig samfunnsmessig uttrykk for hva folk mener. Jeg ser ikke på det som AFAs oppgave å gå knallhardt inn for jussdelen av det. Vi skal selvfølgelig jobbe for å gjøre det umulig å drive rasistisk og nazistisk aktivitet. Men den parlamentariske tolkninga av det er forbud.

Gunnar: Dette er diskusjon som ikke har vært spesielt tilstede i Norge, men i den antirasistiske bevegelsen i andre land diskuterer man mye om man skal gå inn for en linje der nazistene forbys. I land som Tyskland hvor myndighetene har forbudt over ti nazipartier og organisasjoner, blir lovene mot nazistene brukt langt hardere overfor venstresida. Hvis man får gjennom en lov som går ut på å forby partier og organisasjoner som hevder udemokratiske synspunkter i Norge, for en type lov som denne vil ikke bli formulert sånn at den rammer spesielt nazistiske grupperinger, hvilken måte er det myndighetene kommer til å bruke den på da? Vi har allerede en rasismelovgivning som gjør det mulig å slå ned på rasistisk virksomhet som ikke blir brukt. Skal vi virkelig rope på flere lover og mer politi?

> **«Hvis den antirasistiske bevegelsen i Norge klarer å kjempe fram et forbud mot nazister så går ikke det ut over bevegelsen som sådan.»**

Peder: Hvis den antirasistiske bevegelsen i

Norge klarer å kjempe fram et forbud mot nazister så går ikke det ut over bevegelsen som sådan. Hvis arbeiderklassen i Norge kjemper gjennom et forbud mot de mest reaksjonære kreftene til de rike, til herskerklassen, så styrker arbeiderklassen sin makt i samfunnet. Og det igjen gjør ikke at borgerskapet styrker sin makt i samfunnet. I Tyskland er nazistene sterke. Politiet der har dessuten brukt de samme lovene som de har brukt mot nazistene mot f.eks. PKK. Disse lovene kom rett etter en kidnappingssak, så det offisielle Tyskland måtte på en eller annen måte komme med en reaksjon på dette uansett. Når jeg leser Antirasistisk Manifest fra RV, tolker ikke jeg som at de ønsker en ny lov. Jeg tolker det som at man skal praktisere rasismeparagrafen, paragraf 135a i straffeloven.

-I Sverige har de begynt å straffe personer for å gå med jakkemerker, for å heile osv. Hva synes dere om det.

Gunnar: Jeg mener at det ikke er noe mål for AFA i seg sjøl å rope på mer politi og forlange at de skal gjøre forskjellige ting. AFAs utgangspunkt er at folk skal gjøre det sjøl som en del av en kamp for å forandre samfunnet i den retninga vi vil ha det. Akkurat i Sverige er situasjonen veldig ekstrem. Statistisk sett er det flere aktive nazister per innbygger i Sverige enn i Tyskland. Da er det en lett utvei å forlange tiltak som det.

Man er jo også opptatt av at myndighetene og samfunnet som helhet skal gi signaler både overfor innvandrer som bor her og generelt at nazisme ikke er akseptert. Dette er gamle lover som har blitt tatt fram igjen etter press fra media, politikere og tildels antirasister. Men AFAs utgangspunkt er å bekjempe nazistene som en del av en samfunnskamp, ikke som en del av å bevare samfunnet som det er.

-I Antirasistisk Manifest åpner RV for fysiske konfrontasjoner mot fascister når politi eller myndigheter ikke stopper dem. Hva betyr det for den antifascistiske bevegelse når RV, som er et parti som arbeider gjennom det parlamentariske systemet, åpner for militans i den antirasistiske kampen?

Gunnar: Praktisk sett vil ikke dette ha noen betydning. Jeg kan vanskelig se for meg at Erling Folkvord løper ut på gata og hjelper oss å stoppe en nazidemonstrasjon utafor stortinget eller noe liknende. Men jeg synes den moralske og politiske støtten i forhold til at det er riktig å konfrontere dem, i det minste i sjølforsvar, er veldig bra. Før var det en linje som mange i den antirasistiske bevegelsen sto på i det skjulte. Man kunne gjøre det men man skulle ikke si det offentlig for da mista man støtte og sånn. Jeg tror det krefter og folk i RV som har erfart hva som skjer på gata rundt omkring i småbyene i Norge. Det er et vedtak jeg ønsker velkommen, uten at jeg tror det vil få noen praktiske konsekvenser.

«Det er jo en helt klar og uttalt organisasjonssjåvinisme i SOS Rasisme. Den bunner ut i at den dominerende tankegangen om at SOS skal være den store samlende antirasistiske bevegelsen for antirasister i Norge. Et slags antirasismens LO.»

-Tror dere ikke at det gjør at en større del av den antirasistiske bevegelsen kanskje ikke vil være så ivrig på å absolutt hver gang det skjer voldelige hendelser ta avstand fra det?

Gunnar: Det er vanskelig å si, og det blir vel bare spekulasjon. I ekstreme situasjoner hvor ting blir hausa opp kan folk få seg til å se de merkeligste ting både om oss og andre. Ting som ikke stemmer. I f.eks. Tønsberg 9.november 1995 gikk snuten amok og slo ned antirasister for fote som beveget seg i retning av en nazifest. Etterpå gikk store deler av venstresida ut og sa at disse antirasistene var helt gale og voldelige. Faktum var jo at det var politiet som gikk amok. Mitt poeng er at i sånne pressa situasjoner er det mange som ikke klarer å holde hodet klart, og man får ekstreme utslag av avstandstagen. Det tror jeg at vi fortsatt kommer til å se i framtida. Men for AFAs eller for Blitz sin del så er det å jobbe for økt samarbeid og forståelse.

-Hva vil AFA med AFA framover?

Peder: Jeg vil at vi i framtida skal få et mer avklart forhold til resten av den antirasistiske bevegelsen i Norge. Det betyr ikke at jeg håper på ubetinga støtte. Men vi skal klare å slutte å se på hverandre som konkurrenter og samarbeide om oppgaver til tross for forskjeller og uenigheter. Jeg ønsker også at vi skal klare å komme inn i de stedene og områdene hvor det trengs, og sette inn konkrete tiltak som er nødvendig for å knuse de nazistiske miljøene som terroriserer folk der.

Gunnar: Det er jo ikke kun nazistene AFA jobber overfor. Det arbeides med mange andre ting også. Det foregår bl.a. en konstant jobbing for å bygge ut kontaktnettverket landet rundt. Nå kommer jo dette huset på Alnabru som nazistene har fått tak i. AFA kommer til å ha en viktig rolle i forhold til jobbinga mot det. Framover tror jeg at AFAs rolle i kampen mot nazisme og nazistisk organisering og aktivitet kommer til å være like viktig, hvis ikke viktigere. Man kan diskutere hvor riktig der er å prioritere jobbinga overfor nazistene på den måten man nå gjør. Noen må jo gjøre noe med det. Jeg tror dette kommer til å bli prioritert også i framtida. I forhold til til denne oppveksten man har av naziorganisering bl.a. på Grefsen og Bøler, må AFA komme seg ut i bydelene og ut blant vanlig ungdom.

Nazisme er ikke noe voksende fenomen i Norge. I land som Italia, Østerrike, Tyskland og Frankrike, vokser fascismen. Dette er land som aldri tok noe skikkelig oppgjør med nazismen etter krigen. I Norge tok man dette offentlige rabalderet, og det har hatt en del å si. I land som Danmark og Norge er det ikke grobunn for en stor nazistisk bevegelse.

Fra demonstrasjonen mot nazihuset på Alnabru 1. februar.

Månedens oppgulp:

Månedens gulper Tom Eiternes burde være kjent for AFA-magasinets lesere. Etter gjentatte dommer for vold, ran og annet, sitter Eiternes igjen bak murene, og forsøker seg som poet. Det er kanskje bedre å holde kjeft og bli mistenkt for å være idiot enn å åpne munnen og fjerne enhver tvil?…

> For sent forsto jeg...
>
> Først tok politiet de revolusjonære nasjonalsosialistene, men det angikk ikke meg, for jeg var jo bare litt kritisk til innvandringspolitikken, kongetro var jeg, stemte AP og var ingen rasist...
>
> Så tok politiet de øvrige nasjonalsosialistene og de ekstreme nasjonalistene, men det angikk ikke meg, for jeg var jo bare litt kritisk til innvandringspolitikken, kongetro var jeg, stemte AP og var ingen rasist...
>
> Så tok politiet alle dem som stemte på og representerte partiene FLP, NPE, HV og til og med FrP, men det angikk ikke meg, for jeg var jo bare litt kritisk til innvandringspolitikken, kongetro var jeg, stemte AP og var ingen rasist...
>
> Så kom FN, som tok makten i Norge og resten av verden, som nå ble omgjort til en stat, med "ett folk", med sionistene som herskere. Alle privateide våpen ble inndradd, og ZOG ble kjent for alle...
>
> Så tok politiet meg, for retten ble jeg ført frem og av retten ble jeg dømt, som mulig motstander av sionistenes verdensrike. Jeg ble bakbundet til en påle der tusener før meg hadde stått. Da forsto jeg hvordan det hele hadde startet, men nå var det ingen igjen til å kjempe ..
>
> *Tom E., P.O.W.*

Tips telefon

AntiFascistisk Aksjons tipstelefon er nå i gang igjen. Vi beklager at det til tider har vært vanskelig å komme fram for alle dem som har forsøkt å nå oss. Telefonen er nå i full drift igjen. Skulle du likevel ikke nå fram, legg igjen beskjed på vår telefonsvarer. Nummeret er som før:

920 33 659

Fingerspitzgefühlen

Det siste innen gentenkning og biologisk forskning kunne vi lese om i Dagbla' her en dag over middagen på Blitz: Nå kan du sjekke ut fra fingeravtrykkene dine om du er voldelig. Har du sirkler som fingeravtrykk på mer enn to av ti fingre, så har du voldelige tendenser. Etter en rask rekognisering kom vi frem til et sjokkerende resultat; samtlige rundt bordet hadde et urovekkende høyt antall fingre med sirkelavtrykk. Så det er altså derfor…. tenkte vi.

Stine, som alltid har vært en beskjeden og stille jente, skjønte at hun et helt liv hadde undertrykt sine voldstendenser og deisa til sidemannen så tenna skvatt. Det var da vi skjønte muligheten. Fra nå av skal vi stå utenfor barneskolene hver jævla dag og sjekke fingeravtrykk. De med fingerspitzgefühlen blir straks invitert med til Blitz hvor vi kan begynne å trene dem opp til nye barnespioner, som vi kan bruke neste gang vi skal til Sverige for å banke nazier!

Antirasisme i Amerikkka

Ein prat med ein anarko-skinhead

Nokre dagar i vinter fekk eg høve til å omgåest nokre skinheads frå USA. Ein av desse var Dan, grunnleggaren av RASH, Red Anarchist Skin Heads (Raude anarkistiske skinheads), som har base i Brooklyn, New York. RASH er bygd opp etter "gjengstruktur" og jobbar nesten utelukkande på gateplan i lokale bustadområde.

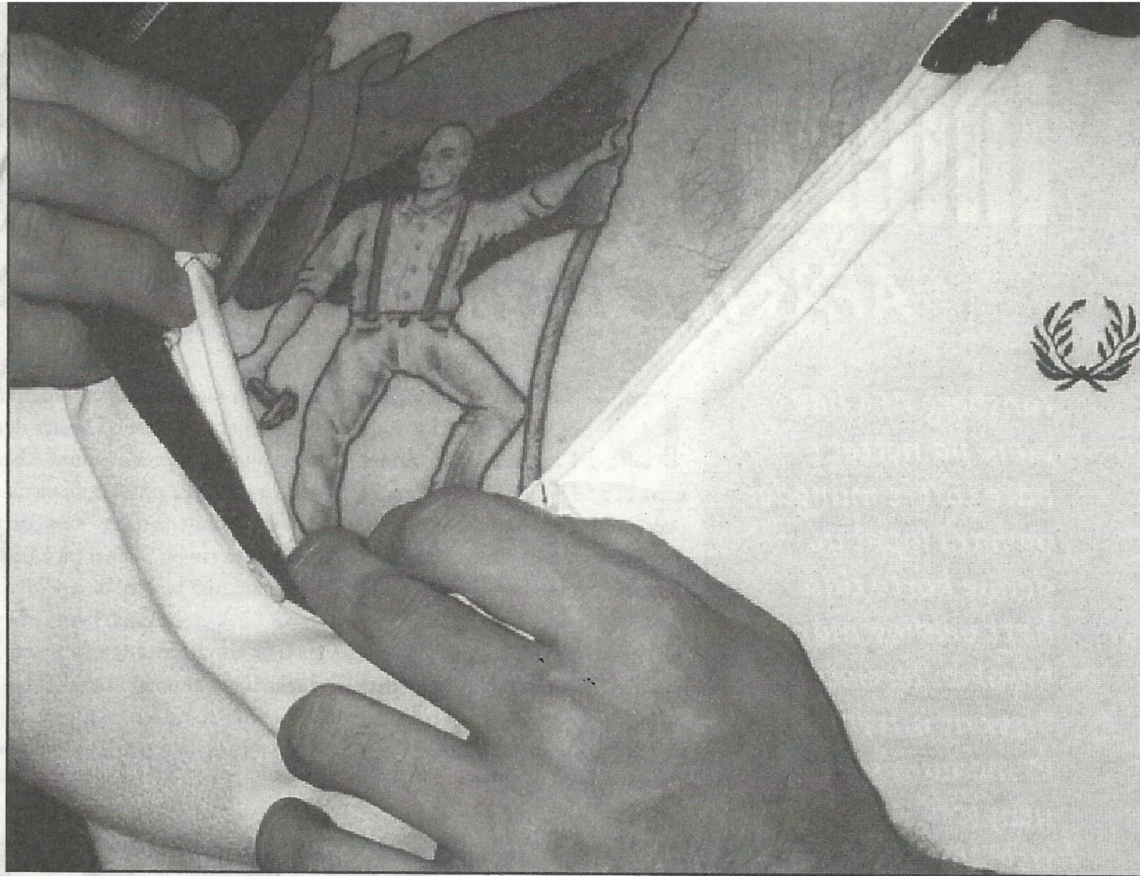
I tillegg har RASH "chapters" (tilknytta foreiningar) over heile USA, med om lag 200 medlemmar. Dei har til og med begynt å spre seg til Europa, først og fremst i dei latinske landa Spania, Italia og Frankrike, men dei har òg fått signal om interesse frå Skandinavia.

RASH definerer seg sjølve som noko meir enn SHARP (Skin Heads Against Racial Prejudice), i det at dei har eit klart politisk grunnlag som, ifølge Dan, er basert på undertrykkingssamvirkningsteoriar (òg kjent som Triple oppression). "Å ha sin politiske ståstad fundert berre på økonomiske betraktningar er ikkje ein måte å utvikla seg på," konstaterer Dan. Det merkest at Dan, i tillegg til i RASH, er aktiv medlem i den anarkosyndikalistiske propagandaorganisasjonen Workers Solidarity Alliance, som er den anarkosyndikalistiske internasjonalen, IAA, sin amerikanske seksjon. "Aktiv jobbing mot alle former for undertrykking er den einaste måten å oppnå det anarkistiske samfunnet på," legg han til.

Men trass i den djuptgåande samfunnsanalysen er Dan mest opptatt av den "originale" skinheadlivsstilen; Fred Perry klær, mykje øldrikking og gateslagsmål. Det er der den antirasistiske og antinazistiske jobbinga til RASH kjem inn i bildet. Skinheadsa i RASH (og Dan) liker å slåss. Når Dan blar gjennom europeiske Bonehead (nazistiske skinheads) fanziner stoppar han ofte opp og kommenterer kordan dei ulike nazisane ser ut; "For ein dust," og, "om dette er det tøffaste dei franske nassane kan stilla opp, vil eg gjerne møta dei i ei mørk bakgate!" Machostilen til skinheadsa er der, trass i Dans politiske bevissthet. Men, som Dan påpeiker, han lever og

Dan fra RASH New York og José fra RASH FL.

Dans tatovering, IAAs fanebærer

jobbar med menneske som er sånn, og må anvenda en viss grad av stilen deira om han vil ha nokon som helst truverdighet. "Eg omgåest ikkje anarkistar," seier Dan.

Antiracist Action

Men det gjer andre. Mange av medlemmane i RASH er i tillegg organiserte eller aktive i ARA, Anti-Racist Action. ARA blir allment oppfatta som ein anarkistisk organisasjon. ARA blei starta i Minneapolis, Minnesota i 1989, og i løpet av dei siste fire åra har nettverket vokse enormt. Nå er dei 34 grupper, spreidde over heile Nord-Amerika. Dei har vore spesielt framgangsrike i Ohio og i Toronto, Canada. ARA er mellom anna kjende for å ha angripe KKK-møter, og for den vellykka kampanjen dei kjørte for å få ein medlem, Kieran Frazer Knutsson, frikjend frå ein politisk betend rettergang etter bråk på ein antirasistisk demonstrasjon. Mange i Norden vil nok spørra seg korfor den nordamerikanske organisasjonen som liknar mest på Antifascistisk Aksjon kaller seg for ARA. Dan forsøker å forklara: "I USA er den såkalte nazirørsla meir rasistisk enn ideologisk fascistisk." På ein del stader der dei rasistiske og nazistiske grupperingane er verkeleg store, som i Florida, søndre New Jersey og forstadene rundt Portland, Oregon og Philadelphia, Pennsylvania, er det kvite arbeidarungdomar som blir verva. Dei har meir kjensle for rasen enn for klassen. Det er derfor ARA vil vektlegga "rasisme" i namnet sitt. Dei fleste "naziane" har ikkje eigentlege nasjonalsosialistiske idéer, men dei har sterke kjenslemessige tilknytningar til det amerikanske kristne høgre eller dei såkalla "ariske nasjonane." Der som her, er nazistane ingen trussel mot samfunnssystemets stabilitet, men desse kjenslemessige bånda blir utnytta av militiarørsla og av høgresida.

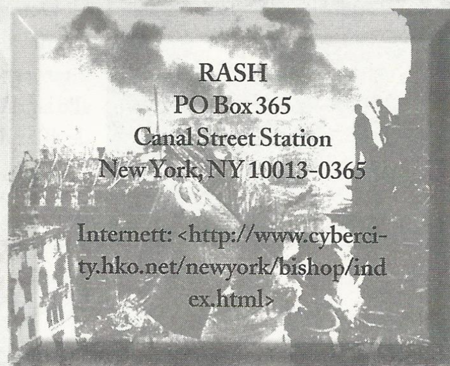
Men, desse gjengane utgjer ein verkeleg trussel på gata. Her speler dei ekstremt segregerte forholda i USA og befolkninga si totalt manglande politiske bevissthet rett i henda på fascistane. Grobunnen er stor. Dei rasistiske elementa som etter kvart har utvikla seg ideologisk, organiserer seg rundt aviser som Resistance (til og med Nordland) eller i gjengar som Northern Hammer Skins. Og det går riktig bra. I løpet av nokre år har den nazistiske propagandaen vokst frå kopierte fanziner og kassettar til finslipte høgteknologiske multimediaprodukter.

Satan mot rasisme

Utover dette har RASH og ARA oppdaga ein ny måte kvite ungdomar blir rekrutterte til nazismen på. Det er på rockekonsertar, særleg i sjangerane death metal og black metal. Her består publikumet nærmast utelukkande av kvite og kjem frå den lågare middelklassen eller arbeidarklassen. Konsertar med band som Danzig og Pantera, som ikkje naudsynleg er nazistar sjølve, er stader der nazistar jobbar i medgang. Nazistane har løpesedlar som er spesielt utforma for akkurat dette publikumet, og som for eksempel er skrivne med gotiske bokstavar. Dei deler til og med ut løpesedlar for nazistiske kvit-metall konsertar. RASH og ARA jobbar for å motvirka denne trenden og samarbeider med større rockeband som Sepultura i antirasistiske kampanjar. RASH har ved einskilde høve delt ut løpesedlar på slike konsertar med slagordet "Satan mot rasisme".

Som i alt radikalt politisk arbeid risikerer ein represjon frå staten. Når ein konfronterer rasistar på gater og torg kan politimakta gripa inn. Dette skjedde nyleg med Dan og nokre kamerater frå RASH. Dei har nå ei rettssak i vente etter at dei havna i bråk med nokre løpeseddelutdelande rasistar på ein fotballkamp i New Jersey. Rasistane fekk bank, og politiet plukka kameratane på veg frå staden. Me kjenner igjen historia. Dan og dei andre tar gjerne imot støtte frå sine europeiske kameratar i forhold til denne saka, og alle brev eller uttalelsar er svært velkomne. Dei vil òg høyra frå alle som er interesserte i verksemda til RASH. Kontakt dei!

Artikkelen er sendt til Antifascistisk Aksjon av en svensk kamerat.

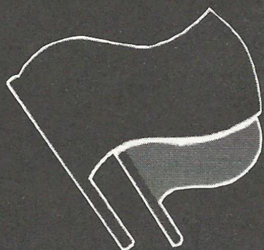
RASH
PO Box 365
Canal Street Station
New York, NY 10013-0365

Internett: <http://www.cybercity.hko.net/newyork/bishop/index.html>

Internett - et nyttig redskap

AFAs nye hjemmesider ute 8. mars

Tønsberg AFA har vært på nettet i bare to/tre måneder, og har i løpet av denne korte tida hatt veldiog mange besøkende. Dette viser at internett er et medium som bør utnyttes. AntiFascistisk Aksjon har derfor satset stort på å lage nye sider, med mye interessant stoff. Etter mye jobbing slippes de nye sidene 8. mars.

De siste to/tre månedene har Tønsberg AFA vært på nettet. Der finner man bl.a.: Hva er AFA, oversikt over kommende demoer/aksjoner, oversikt over hva som har skjedd i det siste, muligheter for direkte tips, dekkende artikler om det nazistiske miljøet i Tønsberg, en debattside m.m. Vi har hatt mange besøkende og stor respons. Dette har definitivt blitt ett fast stoppe- og oppholdssted for europeiske antifascister, og mange nye kontakter i flere land har blitt knyttet.

I forbindelse med demoen mot nazikåken på Alnabru brukte AFA nettopp denne siden til å mobilisere antinazikåk-folket til denne demoen. Veldig mange nye har kommet i kontakt med AFA og har blitt gjort opperksomme på hva vi står for. Misjoneringa på nettet har ikke bare gjort utslag i form av flere aktive antifascister, men har også gitt utslag i flere AFA-magasin lesere, grunnet at mange har bestilt magasinet over nettet.

Det er som regel flere sider av samme sak, og det er det også i dette tilfellet, men det er ikke bare lyse sider. Nazister over hele landet har blitt oppmerksomme på denne siden, noe som ikke er en fordel, da de flere ganger, på sin sedvanlig klønete måte, har forsøkt å legge hinder i veien for internetsidene våre.

Det er flere hundretusen faste internettbrukere i Norge, og i internettverdenen - som består av alle landa i verden - er det svimlende 40 millioner brukere med faste kontoer (disse tallene er de offisielle, men man regner med det er mange flere brukere). Da sier det seg selv at dette er et medium AFA må satse videre på. Antifascistisk Aksjon har derfor den siste tida brukt mye tid og penger på å lage nye sider, som bl.a. vil inneholde:

✪ AFA-magasinet, hvor det er mulig å lese artikler og se bilder fra forskjellige nummer interaktivt.

✪ AFA-CDen "Larmende opptog i taushetsgata", med viktige artikler om: Hvorfor en antirasistisk samle-CD, kamp nytter, nazirockens misfostre i Norge, bilder m.m. Disse er alle viktige artikler, som motstykke til nazimusikken, og viser at musikk historisk sett har en flerkurturell dimensjon.

✪ Blitz infoshop, hvor det er mulig å få innblikk i og bestille antifascistiske aviser, magasiner, fanziner, bøker, musikk, t-skjorter, stoffmerker og klistremerker.

✪ Tønsberg AFA og interaktiv info, som ikke er avhengig av en "deadline", kommer også til å være en del av AFAs nye storsatsing. Som et eksempel kan det nevnes at bilder og informasjon fra Alnabru-demoen 1. februar var tilgjengelig allerede samme kveld. Fascismen skal bekjempes der den dukker opp - også på internett!

Antifascisme på nettet

På nettet er det mange fascister og nazister, som i høyeste grad også bruker Internett til å spy ut all dritt og faenskap de måtte ønske. At nazistene bruker det som et forum til å formidle bilder av mørkhudede som blir banka, nazieffekter og adskillig annet av forskjellige fascistiske kvalmerier, har vi lenge vært klar over (se også #10), men antifascister er nå et betydelig innslag på weben (Internett). Antirasisme/-fascisme, feminisme, homofili, EU-motstand, frigjøringsorganisasjoner, fagforeninger, menneskerettigheter, politisk teori, solidaritetsorganisasjoner, urbefolkning, antifascistiske aviser og -tidsskrifter utgjør en annen og betydelig del av nettet. Nye antifascistiske nettsteder har til stadighet dukket opp og gjør Internett til et sted med mye bra informasjon og lærerikt materiale. I Norge er det i dag mulighet for å «surfe» innom antirasistiske steder som: AFA, SOS-Rasisme og andre lokallag, Antirasistisk Senter, Nazism Exposed som kartlegger nazistisk aktivitet på nettet, RU, RV og andre organisasjoner som omhandler de temaene som er nevnt over. Med en gang man beveger seg på utsiden av landets grenser, dukker det opp en jungel av slike steder, som står på rekke for å bli avlest av interesserte. Informasjonsstrømmen og -mengden er stor i denne elektroniske verdenen, grunnet at det kan hentes tonnevis med stoff vedrørende kampen mot fascismen. F. eks. er det mulig å koble seg til nyhetslista til Autonomen Antifa (M), hvor det da daglig dumper ned antifascistiske nyhetsbulletiner i postkassa om hva som skjer.

Dette går raskt, og det er lett å holde seg orientert med hva som skjer verden rundt på denne måten. Det er også mulig å bli med på spesielle «mailinglister» for antirasistisk/-fascistisk debatt og diskusjon.

AFAs nye WEB-adresse er:
privat.riksnett.no/~antifa
E-post: antifa@riksnett.no
Ute 8. mars

Antifascistiske adresser på Internett

Anti Fascist Action:
http://www.foobar.co.uk/users/ankh/afa/

Antifa - KOK Düsseldorf und Umland:
http://www.zakk.de/kok/index.htm

Anti-Racist Action Toronto:
http://www.web.apc.org/~ara/

Antirasistisk senters database:
http://www.internet.no/ars/www_docs/index_n.htm

Autonome Antifa (M):
http://www.nadir.org.Guppen/aam/

Crosspoint Anti Racism
Utgangspunkt med linker til antirasistiske websider over hele nettet!: http://www.magenta.nl/crosspoint/

Klassekampen:
http://www.klassekampen.no/

Nazism Exposed.
Norsk utgangspunkt bl.a. med linker til mange nazi-plasser på nettet:
http://www.cs.uit.no/~paalde/NazismExposed/

Radikal
Autonomt revolusjoært magasin i Tyskland. De har blitt sensurert ut av myndighetene, så sidene ligger i Nederland:
http://www.xs4all.nl/~radikal/

Rød Ungdom:
http://www.norconnect.no/~rebell/

Rød Valgallianse:
http://home.sn.no/~rv/

SOS Rasisme:
http://home.sol.no/sos-au/

The Antifascist Web!
Godt utgangspunkt med mye info og linker fra hele verden!:
http://www.serve.com/Antifasc/

Antifascistiske kontaktadresser:

NORGE

AFA Oslo
Postboks 6689, St. Olavs plass
0129 Oslo
tel: 920 33 659
fax: 22 11 23 49
e-post: antifa@riksnett.no

AFA Tønsberg
Poste Restante
3140 Borgheim
tel: 920 26 012
e-post: afaton@mail.link.no

AFA Bergen
Postboks 4416, Nygårdstangen
5028 Bergen

Lokallag finnes flere steder. Kontakt AFA Oslo for nærmere informasjon

Felles web-sider for alle AFA-grupper:
privat.riksnett.no/antifa

Antifascistisk Ungdom (AFU Ski)
Postboks 67
1404 Siggerud

AFU Moss
Postboks 884
1517 Moss

Hamar Antirasistisk Ungdom (HAU)
Postboks 180
2301 Hamar

Ringerike Antirasistisk Ungdom (RAU)
Postboks 332, Sentrum
3501 Hønefoss

SVERIGE:

AFA Gøteborg
Box 881
Kustroddareg. 2
41451 Göteborg
personsøker: 0740-107257

AFA Gävle
personsøker: 0740-507469

AFA Kalmar
Box 229
391 22 Kalmar

AFA Karlskrona
Box 18
371 21 Karlskrona

AFA Katrineholm
Box 73
641 21 Katrineholm

Antifa Luleå
Box 11078
976 27 Luleå

AFA Malmø
Personsøker: 0740-255579

AFA Skaraborg
Box 180
543 22 Tibro
Personsøker: 0740-234880

AFA Stockholm
Box 38196
100 64 Stockholm
mobil: 070-5665135

(AFA Varberg)
Kommitén mot rasism
box 109
432 23 Varberg

DANMARK

Antifascistisk Aktion
Kafa-X
Blågårdsgade 12
2200 København N
Danmark

Demos
Postbox 1110
1009 København K
Danmark
tel: 31 35 12 12

TYSKLAND

Autonome Antifa (m)
c/o Buchladen Rote Strasse
Rote Strasse 10
D-37073 Göttingen
tel: +49.551.394569
fax: +49.551.394564
e-post: aam@paxo.nadir.org

Atze
Scweffelstrasse 6
24118 Kiel 1

ANTIFASCISTISK AKSJON

Pr. dags dato er nazistene i Tønsberg dårlig organisert, og dette har resultert i mindre aktivitet. For å beskrive utviklingen fra ett travelt nazimiljø i medgang og alt det negative det fører med seg (se artikkel i nummer 12 og antifascistisk-rundtur #11) til en dalende nazigruppe, som det er i skrivende stund er, ser vi på utviklingen de siste tre månedene.

Tønsbergs antifascister slår tilbake

De siste to/tre månedene har antifascister i Tønsberg fått bukt med et nazimiljø som lenge har vært blant de mest sentrale og aktive i landet. Tønsbergs nazimiljø hadde en «downperiode» sommeren 1996 før brannstiftelsen av en kurdisk bolig i Stokke, men blusset sterkt opp tidlig på høsten, og satte igang en iherdig mobilisering og en lang rekke terroraksjoner mot mørkhudede, funksjonshemmede og antirasister.

Tønsberg AFA startet med å organisere direkte aksjoner, for å hindre nazzene i å komme til byen for å banke og rekruttere, og gjentok dette hver helgedag. Det var enorm respons for disse kveldsaksjonene, p.g.a. folks vrede mot hva boneheadsa har kunnet gjennomføre av gjentatte terrorhandlinger som inngår i, og er en del av, deres snevre fascistiske/nazistiske verdenssyn. Eneste strategien som kunne nytte, var å konfrontere nazistene der de dukket opp, og med en viss kontinuitet.

Opprydding i TAU sine lokaler etter nazi-herværk.

Hver fredag og lørdag fra starten av desember, skulle strategien som hadde blitt lagt, settes ut i live. Dette førte til flere konfrontasjoner i byen, som et resultat av strategien og målet:

Fredag 13. des. knuste antifascister et balltre i hodet til nazisten Magnus Sandtorv, da han og andre nazister kom til byen. Etter denne hendelsen kom nazisvina til «radioen» (lokalet til Tønsberg Antirasistisk Ungdom(TAU)) og knuste vinduer og sendte raketter, en av dem traff en uskyldig person. Snuten viste liten eller ingen interesse for å avbryte knusingen av TAU-lokalet.

Onsdag 18. des. vedtok TAU at de skulle dele lokaler med AFA og samarbeide om: Aksjoner/kampanjer, antirasistisk skolering og drive en bokkafé sammen med Tønsberg AFA. Det er positivt med et samarbeid, for vi trenger en sterk antirasistisk front som kan samarbeide og unngå splittelser. TAU har fått tildelt kr. 10 000,- til å drive bokkafe av «Solofondet».

Lørdag 28. og mandag 30. desember delte flere av de sentrale nazzene i Tønsberg ut løpesedler, med teksten: «Blir du plaga av antirasister, kommunister eller blitzere? Kontakt Norsk skinhead aksjon i Sandvika».

Lørdag 11. jan. slang Andreas Iversen (Paco) nazistisk sjikanering, i form av slagord etter antirasister. Dette kunne vi ikke tolere, så han ble lettere banka.

Lørdag 1. februar dro flere av Tønsbergs nazi-yngel til Oslos nye nazikåk på Alnabru for å feste. Tre nazijenter fra Tønsberg ble arrestert av purken, etter å ha «oppført seg truende» mot en snutebil som stod utenfor nazibygningen med festende boneheads.

En buss med 30 antirasister fra Tønsberg deltok på demoen mot det nye nazireiret på formiddagen samme dag.

Det er viktig å støtte opp om kampen mot et fast tilholdssted for nazistene, som også vil bli et samlingspunkt for nazister fra hele landet, også Tønsberg.

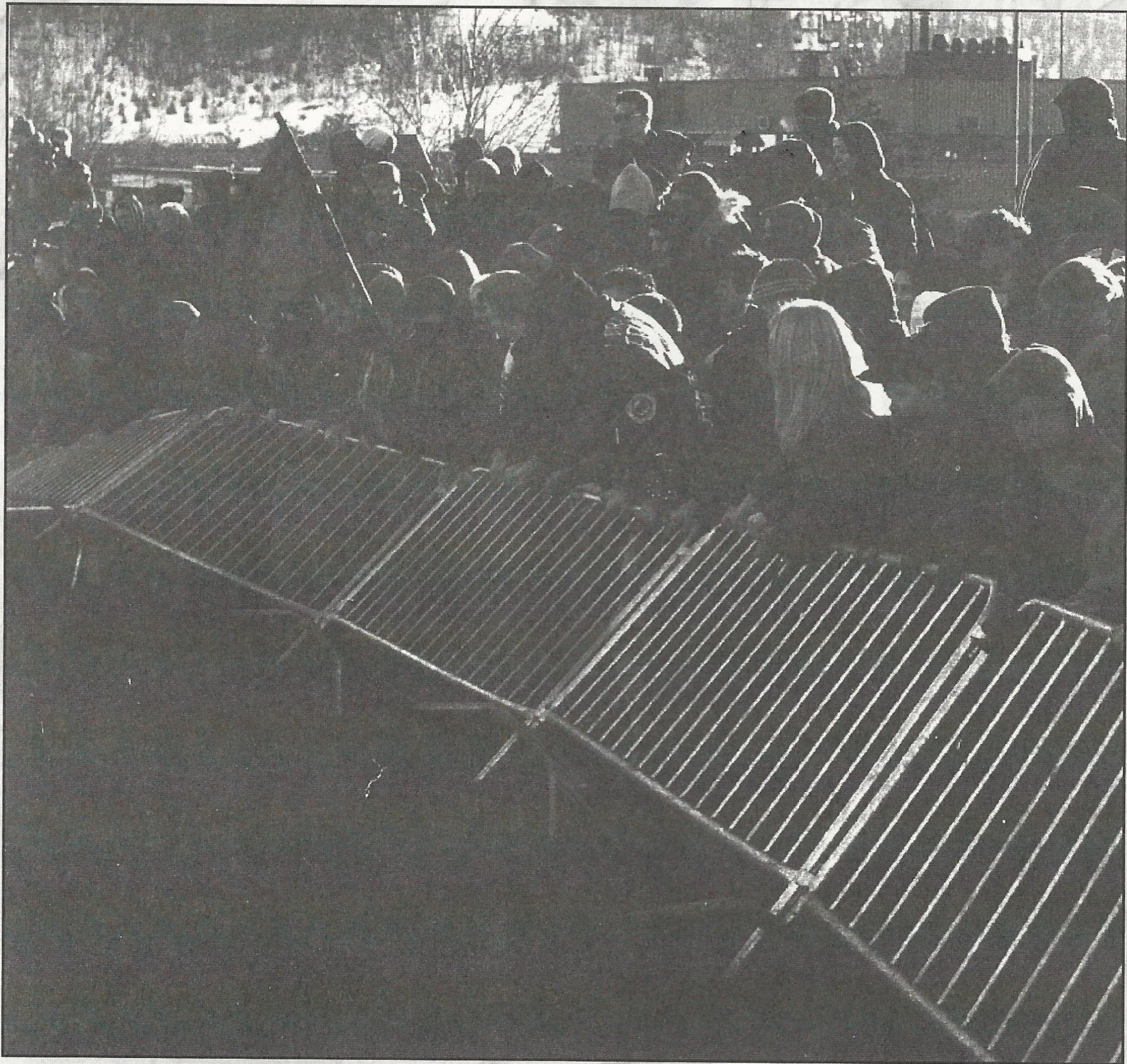
Det er viktig å hindre Tønsberg-nazzene i å rekruttere og organisere seg bedre, når vi vet at et slikt nazisenter vil føre til en stor oppblomstring, og få ringvirkninger til andre nærliggende byer og steder. I tillegg til de enkelte episodene som er beskrevet over, har det vært flere tilfeller av kjeppjaging av naziene inn på snutestasjonen, i tillegg til andre morsomme situasjoner.

Antirasistenes nye strategi i Tønsberg har til en stor grad vært vellykket, og vi klart har å holde nazigjengen borte fra byen. Dette har ført til færre nazisamlinger, færre nazzer på Farmandrutebilstasjon. Uten særlig omgang dem imellom, har det resultert i et dårligere fungerende nazimiljø. Det er viktig å holde dette miljøet nede, og hindre stigende aktivitet, noe nazihuset kanskje har vært med på å bidra til allerede, i og med at flere nazister var i byen allerede helgen etter Oslo-turen. For å svare på dette og for å hindre nazimiljøet å blusse opp igjen, er det nå viktigere enn på lenge; å konfrontere dem og kombinere dette med massemobilisering. Derfor arrangerte Tønsberg AFA en punktmarkering lørdag 15. februar. Det var kort mobillisieringstid og 70 møtte opp. Det er helt klart at det i framtiden er viktig å satse på punktmarkeringer og andre markeringer for folk i Tønsberg.

Vil du følge situasjonen og vite hva som skjer i Tønsberg, finner du interaktive nyheter på internett.

Lørdag 1. februar

På under ei uke ble 500 demonstranter mobilisert til en markering mot nazihuset på Alnabru. Demoen viser at når vi står sammen, kan vi klare alt!

Oppmøte på Jernbanetorget, før demoen toger inn på T-banen, retning Ellingsrud. Noen få vet hvor vi skal gå av. Vi passerer Tveita: Masse snut, de tror de har en avtale om at vi skal gå derfra. Æ-bæ, lang nese. Neste stopp Haugerud, og en liten skogsturmanøvre, der man lekte Bambi på isen -i nakkeknekkerbakken. Vips, snuten er for alvor hektet av. Alle våre gjennom, huset ligger klart rett foran. Franske gjerder leker Air France, og ingen sperringer mellom demoen og huset.

Vi er fem hundre, nazihuset er én. Etter en kort tid med utbedring av husets lufteanlegg, føles det knappest som det er dét engang. Den tøylesløse gleden fortsetter med appeller på rad og rekke, flott slagord-roping, en mengde glade og freidige antirasister som utfolder seg i industrighettoen. Den enkle og friske måten å ta seg fram på viser hvor viktig det er at noen har gått opp løypa på forhånd, hvor enkelt det kan være å hanskes med snuten, bare man er bedre forberedt enn de er. Fremfor alt viser demoen hvordan man med å holde sammen er mye sterkere enn hvem det skulle være.

Naziene hadde ikke guts til å være til stede -bortsett fra noen nazister på bærtur, som etterhvert fikk bilen full av stein. Snuten våget ikke å gjøre noe. Alle våre hadde en fin dag, selv om vi måtte ta T-banen til Huttiheita Stasjon en vakker vinterdag i februar.

Utleverer sine egne!

Samme dag som demoen på Alnabru, viser nazіene hvordan deres samhold er. Tre Tønsberg-nazier ble utlevert til snuten av sine egne.

I frustrasjon over snutens manglende evne og vilje til å gripe inn mot ruteknusinga tidligere på dagen, gikk tre Tønsberg-nazier til angrep på en snutebil samme kveld. Med hammer og liknende utstyr klarte de å ødelegge et blinklys pluss noen pyntelister. Siden naziene nå har et trekkfullt hus å holde til i, bestemmer de seg for å gå tilbake til festen. Og inn kommer de, men i hælene har de onkler og tanter med allverdens blålys.

At snuten ikke liker å få ødelagt bilene sine, husker vi fra utallige episoder oppgjennom årene. Men sjelden lykkes de i samme grad som på Alnabru. Etter en trussel om at det "kan hende vi kunne finne på å ta oss inn i huset dersom dere ikke med engang utleverer de tre som gjorde det", tar dørvakta jobben i egne hender. Han går inn, henter ut de tre skyldige Tønsberg-naziene, og erklærer på toppen av det hele at også fem andre fra Tønsberg — "Som visste om hva som skulle skje på forhånd" - ikke er ønsket i lokalet. I tillegg blir hovedansvarlig for politibilepisoden, Espen Hågensen Machac, pekt ut for snuten. Machac er med i den yngre garde av medlemmer i Vern av Østfold i Moss. Tidligere samme kveld sto han fram på TV Norge og sverget hevn over antirasistene etter demonstrasjonen 1. februar.

Og dette viser vel tydelig som noe hvor feig rase disse naziene er av. Ikke bare at de ikke backer opp sine egne, men de går aktivt inn og hjelper snuten med å finne sine egne "kamerater". Sterkt!

Lille hushai på veggen der, hvem er nazister i landet her?

Nazihuset på Alnabru er leid ut av Bjørn Edwardsen. Han har ant at det er en gruppe i en presset situasjon, men begynner nå å bli såpass stressa at han vil ut av den kinkige situasjonen.

Nazistenes nye "ungdomshus" er et prosjekt satt i gang av Michael Knutsen og hans postordrefirma NordEffekter. Prosjektet er det største de brune pestbyllene har satt igang siden Aker Kulturverksted ble stengt 11. februar 1995. Et nærmest samla nazi-miljø har satt inn kreftene på huset. Først med oppussing, deretter åpningsfest og salgsmesse 25. januar og påfølgende fest med et hundretalls gjester helga etter. Dog i meget luftige lokaler. Michael Knutsen som fortvilt forsøker å gjøre forretninger av NordEffekter satser på CD-salg og åpent utsalg i huset 3 ganger i uka; onsdag kl. 1700-2000, fredag 1800-2100 og lørdag 1300-1500 og 1800-2100. Med seg på hus-prosjektet har Knutsen bl.a. Johnny Olsen og en rekke andre kjente størrelser som f.eks. Eirik Solheim. Han figurer som nazistenes "juridiske rådgiver" i forhandlingene med Bjørn Edwardsen!!!

Som formell underskriver av kontrakten står en av de 28 nazistene som ble arrestert på Ensjø 17. mai i fjor da Johnny Olsen avfyrte flere skarpe skudd mot en mengde antifascister.

Arven fra Nite Rocket

Radio Nite Rocket som i en lengre periode fungerte som et samlingssted for nazier fra hele Østlandet hadde en betydelig innvirkning når det gjaldt å rekruttere nye medlemmer til det nazistiske ungdomsmiljøet. Huset på Alnabru kan, om det får stå for lenge, få samme effekten. Økt selvtillit og påfølgende aksjoner og terror fra de brune vil være resultatet.

I løpet av våren har nazistene planlagt minst en nazi-konsert. Et hus som på Alnabru vil være nyttig for slike konserter og for besøk fra allierte i andre skandinaviske land. For antifascister og antirasister, ikke bare i Oslo eller på Østlandet, men for hele Sør-Norge kan ikke betydningen av å mobilisere mot nazihuset overdrives. Kreftene må legges inn på å bli kvitt huset på Alnabru.

Bjørn Edwardsen bedyrer sin uskyld, og forteller at han har blitt forespeilet en ungdomsgjeng som skal pusse opp og rehabilitere møbler og hvitevarer. Men hvor korka skal det være lov å være? Denne ungdomsgruppens eneste rehabilitering, er av en forlengst antikvarisk ideologi. Å ta 15.000 kroner pr. måned for å leie ut et forvokst lagerskur i Groruddalen, tyder på at Edwardsen ante at han hadde med en gruppe som var på desperat jakt etter lokale. Hadde han vært interessert i å tenke en tanke eller to før kontrakten ble skrevet, kunne han funnet ut hvem han hadde med å gjøre. Imidlertid viste han et skjønn som pekte mest i forretningsmessig retning.

Og når han nå begynner å merke et press i forhold til sin egen business og firmaet PR-trykk i Fagerlia 9 på Bryn, da er han interessert i å kvitte seg med naziene. Signalene han sender tyder på at han fortsatt er oppsatt på å følge en linje som er forretningsmessig best mulig for seg. Derfor er det bare en ting som hjelper mot sånne som Edwardsen: Stadig mer press!

Nazihuset på Alnabru

Fedrelandspartiet har i forkant av Stortingsvalget til høsten gått løs på partiprofilen med hammer og meisel. Fasadepussinga har brakt mørkebrunt grums til overflaten.

Fedrelandspartiet pusser fasaden

Nazi-nerden Arnljot Moseng ble på Fedrelandspartiets landsmøte i november i fjor valgt til ny formann for Fedrelandsungdommen (FLU). Han er dermed tilbake i sin gamle post, etter at han i november 1994 offisielt meldte seg ut av Fedrelandspartiet (FLP), og trakk seg fra sin lederstilling i FLU, der han hadde vært formann i to år. Dette gjorde han etter at Aftenposten avslørte at Moseng via sin nazidatabase Nasjonal Allianse BBS hadde opprettet nær kontakt med tyske nynazister. Koblingen mellom FLP og europeiske naziorganisasjoner ble dengang for kraftig kost for daværende FLP-formann Odd Even Hårvik, og Moseng så seg tvunget til å late som at han meldte seg ut.

PATRIOTEN

Verdens mest berømte avlusningsmiddel, Zyklon B!

Patrioten mener det er viktig å få frem en *sann* historie. Derfor bringer vi artikler som belyser noen av løgnene som er blitt fremsatt om vår fjerne og nære fortid. For mer dyptgaende artikler, kontakt Patrioten.

Det er blitt hevdet at nasjonalsosialistene i Tyskland drepte 6 millioner jøder og andre under Annen Verdenskrig. Dette skal blant annet ha blitt utført ved hjelp av gassing med Zyklon B. Vi gjengir her et utdrag av en faktafil om Zyklon B, som beviser at løgnpropagandaen fra de allierte og fra jødene overhodet ikke stemmer.

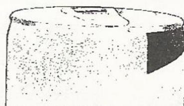
Spesifikasjoner

- Navn: HCN
- Kokepunkt: 25,7 °C
- Fordunsting: 0,947 (luft=1)
- Oppløselighet i vann: 100%
- Utseende: Gjennomsiktig
- Farve: Svakt blå
- Lukt: Bitter, mild, ikke-irriterende (lukt anses ikke som en sikker metode å påvise giftighet)

Farer

- Ustabil i kontakt med varme, al-

giftige for mennesker. Det man imidlertid må være klar over er at Zyklon B er praktisk umulig å bruke for masseutryddelse av mennesker. For det første er det *meget* vanskelig å spre gassen jevnt i et rom. Dette krever at man er tilstede i rommet

med verneutstyr for å sørge for at gassen spres, og dette er det ingen av de såkalte "øyenvitneskildringene" som sier noe om. I tillegg må rommet være helt tett, noe som avlusningsrommene i interneringsleirene overhodet ikke var. Deretter må rommet luftes i *minst* 10 timer før det er sikkert å gå inn. I følge de samme "øyenvitneskildringene" kom tyske soldater in i "gasskamrene" etter bare 10-15 minutter og bar ut "likene". Noen av soldatene hadde til og med tent seg en røyk mens de arbeidet. Dersom dette var tilfellet ville de tyske leirsoldatene ha blitt et offer for sine egne "massedrap", og sannsynligvis ville hele rommet eksplodert dersom noen kom inn med en tent sigarett i munnviken.

Faksimile fra Patrioten som Fedrelandsungdommens leder Arnljot Moseng er ansvarlig for, og som han bl.a. har lagt ut på Internet

Mosengs nazi-konsern

Moseng har de seneste årene brukt tida til å videreutvikle sine kontakter med nazister i utlandet. Sammen med nazi-pingla Christian Paus (som føler seg politisk forfulgt av lokalmedia i Sør-Varanger, der han tjenestegjør i Garnisonen) har han bygget opp sitt eget lille nazi-konsern, Norges Nasjonalistsiske Bevegelse (NNBs telefon- og faxnummer er bl.a. registrert på Moseng), som bl.a. utgir tidsskriftet Patrioten, som kan by på Holocaust-benektende og nasjonalsosialistiske artikler. Fedrelandspolitikeren Moseng har dessuten har dessuten, via NNB og Patrioten, knyttet nære bånd til det engelske nazibladet Final Conflict, som omtaler seg selv som "Englands top racialist zine", og som utgis av den Tredje Posisjon.

Nettnazist

Norges Nasjonalistiske Bevegelse sto også som arrangør av nazikonserten 18. mai i fjor, som aldri ble noe av, takket være resolutt antifascistisk inngripen, Johnny Olsens skudd og de etterfølgende arrestasjoner av bandmedlemmer og konsertarrangører (Christian Paus var blant de arresterte). Moseng står i tillegg bak NNBs hjemmesider på Internett, og er samtidig ansvarlig for Fedrelandspartiets hjemmesider på nettet.

Wangsgutanei Fedrelandspartiet

Men nå har FLP valgt å stå fram som det de alltid har vært, nemlig et reinspikka nazist-parti. I tillegg til å bli valgt til FLU-formann ble Moseng valgt til sekretær i FLP, der Harald Trefall er tilbake som formann etter noen år som politisk nestleder. Med seg i FLU-styret har Moseng bl.a. fått med seg Andreas Utne Wang, som inntil for et år siden forsøkte seg på en karriere i Fremskrittspartiets Ungdom, men ble ekskludert sammen med en rekke andre nazi-spirer tilknyttet Viking.

Wang var dessuten blant de arresterte på nazireiret Aker Kulturverksted i februar 1995, der Moseng sto som underskriver av leiekontrakten.

Neste stopp: undergangen

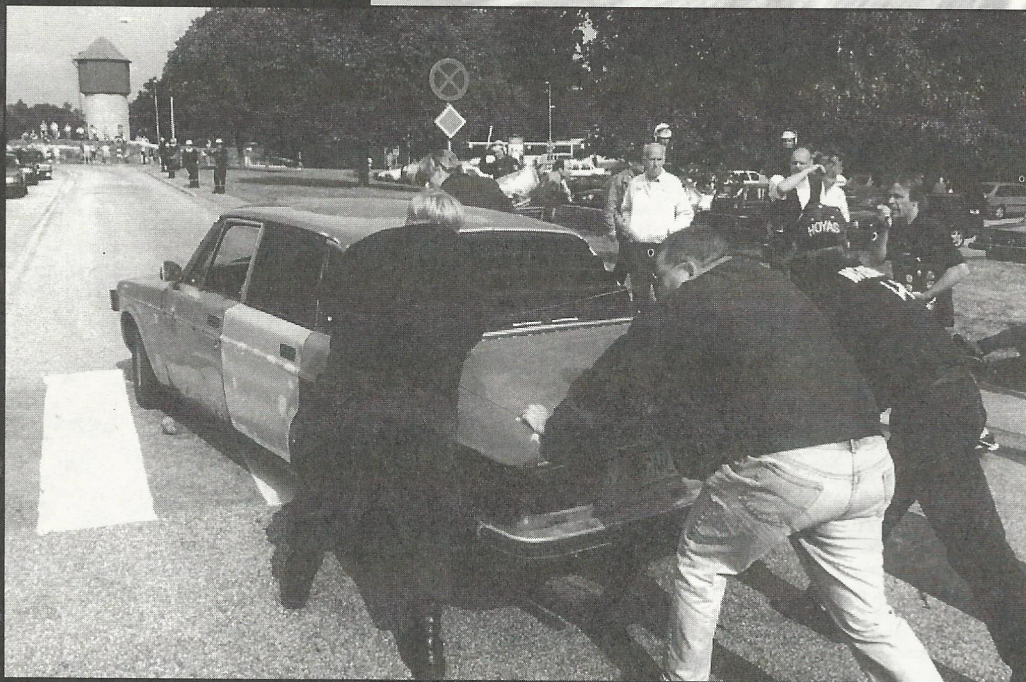
Fedrelandspartiet har dermed lagt seg på en mer åpent nazistisk linje i forkant av Stortingsvalget til høsten. En fasadepussing som har tvunget seg fram, i og med at både Fremskrittspartiet og Hvit Valgallianse har tatt ytterligere sjumilssteg ut i det brune sumplandsskapet.

Konkurransen om rasistenes og nazistenes stemmer er stor, og veien mot undergangen like så.

Nazi-overfall

Lørdag 22. februar ble to antirasister overfalt ved Veitvet t-banestasjon. Hovedansvarlig for angrepet var Thomas Jølberg (19) som selv er bosatt på Veitvet og er en ivrig gjenganger på Alnabru. Jølberg er ledende figur i det som tidligere har vært kjent som et lite men spirende nazi-miljø på Veitvet. Etter kraftige reaksjoner i lokalmiljøet fant dette miljøet det smart og nedtone aktiviteten. Men det betyr ikke at miljøet eller medlemmene er borte. Men nå som de har fått et eget hus på Alnabru er mulighetene for slike aksjoner langt større. Overfallet lørdag 22. februar må sees som en direkte følge av etableringa av nazihuset. Torsdag 27. holdt antifascister en stand med løpeseddelutdeling på Veitvet. Tradisjonen tro turde ingen nazister å vise seg.

Svenske nazister for fall

Det er lite som går de svenske nazistenes vei for tiden. Her på vei hjem fra nazi-marsjen i Trollhätten 17. august i fjor.

Den svenske naziscenen er preget av interne splittelser og bråk, samtidig som presset og motstanden utenfra, fra antifascister og samfunnet generelt, blir stadig større. Antifascistisk Aksjon bringer her en rapport om en nazi-bevegelse i motgang.

Høsten 1996 braste den svenske naziscenen sammen. Nationella Alliansen som skulle bli dét store enhetsprosjektet i Sverige ble en gedigen flopp. I løpet av høsten ble nesten ingen hvit makt-konserter gjennomført, og Sverigedemokratenes demonstrasjoner ble pinlige manifestasjoner for de nærmeste pårørende. I Stockholm ble Kafé 88 og Asgård stengt. Club Valhalla i Helsingborg like så. Staten begynte å føre rettsprosesser mot den nazistiske musikkindustrien. Og som kronen på verket oppsto det store splittelser i det internasjonale nazimiljøet.

Som om ikke dette skulle være nok, så har Bifrost Musik måttet kaste inn årene, Last Resort Records skal legges ned og Riksfrontens riksledning i Bergslagen synger på siste verset.

Tøff i pysjamas?

Men situasjonen er ikke den samme over hele landet. I Skåne har Nationalsocialistisk Front (NSF) etterhvert vokst seg fram. NSF bygger videre på den gamle strategien, som de mislykkede nazi-prosjektene VAM, Riksfronten og Nationella Alliansen har forsøkt seg på før dem; nemlig å fly rundt med hakekorsfaner og brune pysjamaser med armbind.

NSF har det seneste året jobbet med å knytte kontakter med nazi-grupper andre steder i landet, og det har blitt dannet lokalavdelinger i Helsingborg, Trelleborg og Stockholm. Den 8. desember i fjor arrangerte de et felles møte i Karlskrona, til minne om den amerikanske naziterroristen Robert Mattews fra The Order.

30-november-feiringa

Nazistenes 30. november-markeringer i 1996 var ikke mye å rope heil over. Et 30-talls drita nazister fra Nordland, Norrköping og Linköping samlet seg i Åtvidaberg, der de lykkedes med å knuse butikkskilt og banke opp en mor som hadde kommet for å hente sin datter som deltok i demonstrasjonen. Skåne-nazistene maktet å samle et 40-talls personer til sin markering i Simrishamn, og i Stockholm sto en liten klikk Sverigedemokrater utenfor Riddarholmskyrkan og hørte på sin leder Mikael Jansson holde tale mot kommunister, innvandrere og nynazister! I tillegg til at en gjeng snauskaller forsøkte seg på å trakassere folk på undergrunnen i Stockholm, helt til en av dem fikk seg en kniv i magen.

Nytt fra Nordland

I januar i år kom et nytt nummer fra det svenske nazimusikk-tidsskriftet Nordland, det første siden sommeren. I likhet med forrige nummer var også dette på 88 sider (sic!) og inneholdt bl.a. artikler om tatoveringer, Hessmarsjen, internet og et 16 siders bilag om bokforlagets Bonniers makt i Sverige.

At den svenske nazimusikk-scenen er på tilbakegang legger man også merke til i tidsskriftet, som verken har intervjuet

noen svenske nazi-band eller anmeldt noen svenske nazi-plater. Antall hvit makt-konserter har gått betraktelig ned, og i en artikkel begrunner Nordland dette med at "Efter ett hektisk 1996 så har Nordland beslutat sig för att göra en paus när det gäller arrangerandet av konserter. Det är först när man själv har varit med och arrangerat en konsert som man förstår hur mycket arbete som ligger bakom, och med ett snitt på en konsert i månaden så blir ju även konsertbesökarna alltför bortskämda. Men under februari kommer vi eventuellt att arrangera en Shutdown-konsert i Stockholm om efterfrågan är den rätta". Derimot har Nordland flyttet fram sine posisjoner på den internasjonale naziscenen, da de utgir stadig flere utenlandske naziplater.

«Nazistenes 30. november-markeringer i 1996 var ikke mye å rope heil over»

I tidligere utgaver har Nordland gått aktivt ut og «pushet» for Nationelle Alliansen. NA skulle være den «hvite bevegelsens» politiske front og Nordland den musikalske fronten. Men ettersom kampen går «stadig framover» i nazi-verdenen, nevner man ikke at NA har fallt sammen. Isteden forklarer Nordland tørt at de i framtiden ikke ønsker å blande seg i den partipolitiske kampen, men isteden kun konsentrere seg om å gjennomføre «värderingarnas revolution hos den vita ungdommen».

Nazi wars

I løpet 1996 vokste det fram store splittelser i den internasjonale nazibevegelsen, der nazimusikk-tidsskriftene Nordland og Resistance, samt Paul «No Remorse» Burnley har gått til krig mot Combat 18 og Blood & Honour (B&H). Konflikten har sin bakgrunn i at engelske Combat 18 (C 18) har tatt over Ian Stuart Donaldssons (fra det i nazikretser største bandet Skrewdriver) gamle musikkorganisasjon Blood & Honour. Dessuten har de angrepet Paul Burnley (fra nazi-bandet nr.2, No Remorse) og dannet sin egen utgave av No Remorse med tidligere bandmedlemmer. C 18 strever etter å få kontroll over den nazistiske musikkbransjen. Paul Burnley har på sin side fått støtte fra Nordland og dets amerikanske søstertidsskrift Resistance.

I Sverige har dessuten de ulike fløyene som ikke har noe til overs for Nordland gått ut og gitt sin støtte til C18 / B&H . Konflikten ligger som en sur undertone i det seneste Nordland, og alle i nazi-bevegelsen oppfordres til å velge side i konflikten. C18 har på sin side erklært Erik Blüchers Ragnarock Records og Last Resort Records som de eneste svenske hvit makt-organisasjonene som er verdt å støtte. C18s utgave av No Remorse synger dessuten på sin liveplate at «alt Pajen behøver er Zyklon B», der de har den ledende nazisten og Nordland-organisatoren Per Anders «Pajen» Johansson fra Göteborg i tankene.

Ragnarock Records forklarer i et skriv at de arbeider mot Nordlands nazimonopol, og at de «må» støtte C18. Last Resort Records, ved Thord Hagström, har på sin side bestemt seg for å legge ned postordrefirmaet sitt, på grunn av konflikten med Nordland.

Videovold

I begynnelsen av januar tok konflikten mellom de ulike nazifløyene en ny vending. Den 15. januar fikk den skotske nazigruppa Highlander, som står Nordland nært, en videokassett-bombe sendt til sin postboks. Bomba var postlagt i Danmark, og som avsender sto, trolig som avledningsmanøver, Nordland. Politiet i England tipset sine danske kolleger, og noen dager senere ble en dansk nazist som hadde tatt båten over til Limhamn, der han skulle postlegge tre videokassett-brevbomber, arrestert. Politiet arresterte syv danske nazister. En av den, Thomas Nakaba skjøt en politimann under pågripelsen. De danske nazistene, deriblant NS 88, har nære forbindelser til C18/B&H.

Det er gitt ulike opplysninger om hvem som var tiltenkt video-brevbombene, men av dem som er nevnt er bl.a. en kjent engelsk svømmerske som er gift med en svart mann, engelske AFA og et medlem av nazibandet Squadron, som har havnet i konflikt med sentrale personer i C18.

Internet - nazistenes siste skanse

I en situasjon der de nazistiske strukturene og nettverkene slår sprekker og står for fall, så har internett fått en stadig større betydning for de gjenværende nazigruppene.

Internett har blitt en enkel måte for små og isolerte nazisekter til å kunne spre sitt budskap og bygge opp en drømmeverden, der de kan late som at de er store, mektige og velorganiserte. Nordland har gått i spissen og har både postordresalg og et eget nyhetsbrev, Frihetsbrevet, på nettet. Nazistene har lykkes med å skaffe seg to frisoner på nettet. Det ene drives av datanazistene i Ariska Kampförbundet fra Sandviken, som har åpnet et eget domene (område på internett), der de lar diverse nazigrupper og -tidsskrifter ha sine hjemmesider. Både Nationalsocialistisk Front og Valhall hadde sine hjemmesider hos Ariska Kampförbundet, men ble kastet ut, trolig på grunn av den internasjonale nazi-konflikten (NSF har forbindelser til danske NS88).

Den andre frisonen på nettet er idiot-tidsskriftet Flashbacks «Frihetsserver». Flashbacks Jan Axelsson har bygget opp et lite data-imperium gjennom om spre alt som provoserer samfunnet, enten det dreier seg om dop, porno, nazisme, satanisme eller anarkisme. Han er idag den største sprederen av svensk nazipropaganda på Internett.

Hess-marsjen i Trollhättan i august i fjor ble en fiasko som utløste yttligere intern strid i det svenske nazimiljøet.

Pressemelding fra Killrune Entertainment:

Dead Gerhardsens avgår ved døden

Det er med tungt hjerte vi hermed påtar oss oppgaven å annonsere den altfor tidlige bortgangen til paralolepoppønkorkesteret Dead Gerhardsens. De er oppløst med øyeblikkelig virkning.

Etter fire år, døde Dead Gerhardsens med solbrillene og støvlene på, etter å ha tråkka gjennom salatåkeren for siste gang. De var et helvetes band - med et publikum full av faen!

Til tross for at de ikke liker å innrømme det sjøl, har DG på mange måter spilt pønk på samme måte som Rune Gerhardsen har styrt byen; I grøfta og med håp om at ingen skulle legge merke til det. I motsetning til Rune har derimot Dead Gerhardsens kommet gjennom sin periode med æra i behold: Mens exbyrådslederen i ettertid vil bli sett på som pappadalten fra Grorud, vil Dead Gerhardsens gå inn i historien som pønkens Eddie the Eagle, scenekunstens Bjarte Flem og distriktsnorges utgave av fru O'Learys ku.

DG har avholdt en rekke minneverdige konserter over hele Sør-Norge (og blitt eskortert til bygrensa av politi og lensmenn en rekke ganger - ingen by har vært stor nok for Dead Gerhardsen og sheriffen), samt utgitt to av 90-tallets mest kraftfulle og følelsesmessige pønksskiver:

"Pest og kolera" splitt-EP med Svartidaudir

"På den gyldne middelvei" 10"

Begge presses stadig i nye opplag (og nye kulører!).

DG rakk aldri å oppleve sin målsetning om å bli soundtrack til revolusjonen og spille på ruinene av Oslo Kretsfengsel. Dessverre. Dette blir en oppgave for andre. May the Force be with you! (Fried Fritz har allerede meldt sin ankomst).

Dead Gerhardsen går i grava, men vokt Dem: opp av jorda kan det når som helst komme en hånd med langfingeren i lufta!

Pressen om Dead Gerhardsens:

"...det hittil og sikkert for alltid ukjente bandet Dead Gerhardsens spiller også." Yngve Ekern,
Aftenposten 1993.

"...har fulgt bandet siden før de begynte å øve, og er overrasket over hvor bra deres pønkrock låt."
Puls,
etter debutkonserten 1993.

"...medlemmene har nok bøter på rullebladet til at mange vil betegne dem som yrkesdemonstranter."
Einar Engelstad,
Bergens Tidene 1995.

"...de framfører sin kloakklyriske opprørspønk med innlevelse og sjel."
Rabalder, nr. 4/5 1996.

"I et godt forsøk på å norvagisere Dead Kennedys med all den lyskesparking, sarkasmen og humoren det innebærer, var de faktisk sine døde navnebrødre verdige."
Jan Henriksen,
Adresseavisen 1996.

"Moro, pønkernes variant av "dans på lokalet" og en frydefull forestilling med den norske pønkens fremste entertainere. Musikken alene er bra. I kombinasjon med innpakningen, omgivelsene, publikum, hendelsene og de små detaljene blir plutselig dette akkurat slik en vellykket kveld skal være."
Kjell Henning Troldsaas,
Puls 1996.

"De holder den klassiske, energiske og meningsfyllte punkrock- og hardcore-sjangeren levende ved opprørspunktet og bandet er så tett, tungt og respektløst at omgivelsene vingeklippes uten nåde."
Mode Steinkjer, Arbeiderbladet.

Forts. fra side 10

deiere har også intensivert aktiviteten i zapatistenes område. Det samme gjelder aktivister fra regjeringspartiet PRI.

Søker støtte

Sub-comandante Marcos har i en appell bedt om støtte fra alle de som støtter zapatistene og indianernes sak:

«Vi vet at situasjonen til støttegruppene er vanskelig, at det er en masse arbeid, at dere har en egen kamp som også må føres videre, egne organisasjoner, egne krav og en egen kamp mot nyliberalismen... Men hjelpen dere kan tilby de opprørske indianersamfunnene er veldig viktig. Vi vil at dere skal vite at deres mobilisering, presset dere kan lage, deres viten om hva som virkelig foregår her og spredningen av denne informasjonen er viktigere enn noensinne.»

Solidaritet har blitt et av de viktigste våpnene i zapatistenes hender. 12. oktober demonstrerte 15.000 mennesker i Roma. 31. januar var det støtte-demonstrasjoner for EZLN i 30 forskjellige byer i USA.

9.000 marsjerte i San Cristobal de las Casas i Chiapas hvor de krevde at det militære presset mot urbefolkningens landsby skal stoppe og at regjeringen skal respektere San Andres avtalen.

Etter det interkontinentale møtet i Chiapas sist sommer har et internasjonalt nettverk har vokst fram. Hovedpoenget er å støtte zapatistene og indianernes sak og samarbeide internasjonalt mot nyliberalismen. Neste sommer skal "det andre interkontinentale møte mot nyliberalismen" holdes i Spania.

Også her i Oslo har vi dannet en støttegruppe for EZLN og Chiapas. Vi ønsker samarbeid med personer og grupper som er interesserte i zapatistenes kamp.

privat.riksnett.no/~antifa

Stopp Nazistene

Antifascistisk

TIPSTELEFON

Ring hvis du har informasjonom naziaktivitet.

920 33 659

Antifascistisk Aksjon

Det er bare en ting Gule Sider ikke kan hjelpe deg med.